

Világ proletárjai, egyesüljétek!

ÉLJEN A XXIII. BÁNYÁSZNAP!

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1973. SZEPTEMBER 1.

BÁNYÁSZNAPI KÖSZÖNTŐ

Szeptember első vasárnapján, immár 23. alkalommal köszönti és ünnepli az ország népe bányászainkat, akik kemény, áldozatos munkával — sokszor életveszéllyel is vállalva — fáradoznak azon, hogy legyőzve a természet erőit felszínre hozzák a föld gyomrának kincseit.

Népi államunk megkülönböztetett figyelmé és tisztelete, elismerése és megbecsülése nem véletlen. Bányászaink a legnehezebb időszakban is mindig helytálltak a munka frontján, s a munkásszolidaritás szép példáival bizonyították erejüket és egységüket, a szocialista eszméhez, a szocialista rendszerhez való hűségüket.

A küzdelmes hétköznapi eredményei egyre szebbek, s ez büszkeséggel töltheti el bennünket. A felé felívelő fejlődésben, az ország gazdasági gyarapodásában bányászaink is jelentős mértékben közrejárhattak. Pártunk és kormányunk a jövőben is biztosan számíthat arra, hogy forradalmi lendületre és tenniakarásra, amely bányászaink jellemzője.

Vállalatunk dolgozói összeforrott közösségekbe kapcsolódva, évek óta sokat tesznek azért, hogy a szocializmus magasabb szinten történő építése valószínű legyen, hogy egyre szebb és jobb életet tudjunk biztosítani bányászainknak. Ez a hosszan tartó folyamat szinte naponta, újabb erőfeszítéseket követel valamennyiünkől. A célkitűzések sikeres valóra váltása érdekében vállalatunk vezetése a jövőben is igyekszik biztosítani azokat a feltételeket, melyek korszerűbbé és könnyebbé teszik a bányamunkát. Az utóbbi évek műszaki fejlesztési intézkedései, az élet- és munkakörülmények javítását célzó határozatok mindig ezt a célt szolgálták.

Dolgozóink döntő többsége a vállalat és az üzemek vezetésének elképzeléseit magáénak vallotta, s következetesen és aktívan részt vett az elképzelések valóra váltásában. Többek között ennek is köszönhető, hogy az első féléves értékelés eredményei miatt egyáltalán nem kell szégyenkezni. A kimagasló termelési eredmények sokasága reprezentálja azt a lendületet és egészséges versenyszellemet, amely már hagyomány üzemünkben. Dolgozóink növekvő helytállása bizonyítja, hogy egyre inkább magukénak

vallják munkahelyük gondjait, problémáit, s ezek megoldása érdekében vállalják az áldozatot is. Ez az áldozatvállalás nemcsak a magasabb kereset reményében történik, hanem a tulajdonosi szemlélet térhódítását is bizonyítja.

A féléves teljes termelési értéktérrel vállalatunk kollektívája 101,8 százalékkal, az exporttervet 102,3 százalékkal teljesítette, melyet a termelékenység növekedése tett lehetővé. Az első féléves szép eredmények, a bányászati munkaverseny sikere bizonyítja dolgozóink szorgalmát és jó hozzáállását. Eredményeink biztatóak, de nem szabad elfelejteni, hogy még bőven van teniszünk, ha sikeresen akarjuk zárni az 1973-as gazdasági évet.

Az idei bányásznapra kifizetett hűségjutalom összege vállalati szinten mintegy 30 millió forint, amely a bányászok anyagi megbecsülését, a bányászhoz való hűség elismerését jelenti, s 10,5 százalékkal magasabb az előző évben kifizetett összegnél. A hűségjutalomon kívül a Kiváló dolgozó kitüntetésekkel járó, a munkaversenyben győztes és helyezett kollektíváknak adományozott további jutalmak kerülnek kifizetésre. A nagyarányú jutalom kifizetéseket dolgozóink szorgalmas, odaadó munkájának tette lehetővé. Az említettekben kívül növekvő tényezőként kell megemlíteni az ipari munkásság egészét érintő (köztük a bányászok munkáját is elismerő) kötelező és a vállalati erőtől történő bérfejlesztést, amely bérben, életszínvonalban és hűségjutalomban is jelentkezett.

Ahhoz, hogy előre tudjunk lépni, s tovább növelhessük az anyagi juttatások mértékét, még további erőfeszítésekre van szükség. A IV. ötéves terv célkitűzéseinek ráncs részét csak úgy tudjuk teljesíteni, ha egy emberként, közös összefogással munkálkodunk.

A XXIII. bányásznapon köszönetünket fejezzük ki a becsületes helytállásért, s további — az eddigiekhez hasonló — aktivitást, lelkiismeretes munkát kérve köszöntjük ezen az ünnepen vállalatunk valamennyi dolgozóját, s kívánunk a további, nem könnyű feladatokhoz, családtagjaikkal együtt erőt, egészséget, sok sikert és jó szerencsét!

Kocsor Ferenc

VENDÉGÜNK VOLT:

Lukács János,

a városi pártbizottság titkára

Meglátogatott bennünket Lukács János elvtárs, az MSZMP Pécs városi bizottság titkára. Ismerkedett a vállalat gazdasági és politikai eredményeivel, a III. sz. bányüzem pártbizottságának munkájával. Kovács István elvtárs, a vállalati pártbizottság titkára kíséretében megtekintette a III. sz. bányüzem külszíni létesítményeit.

KÖSZÖNJÜK A JÓ MUNKÁT!

Bányajáráson

Kíváncsiság és szorongás előzte meg a bányába történő első leszállásom megelőző napjait. Bányászok munkahelyre vonulását, kasokba szállásukat már láttam, és most én is... Természetesen át kellett öltöznöm. Munkaruha, gumicsizma, sisak, széles bőrvék, rajta a lámpa akkumulátora és CO mentőkészülék. Nem könnyű a felszerelés, viszont kötelező mindenki számára, aki leszáll a mélybe.

Megérkezik a kas: beszállunk. A láncajtó csörrenve hull alá. Néhány másodperc telik el a hang és fény visszajelzéséig. Indulunk és érkezünk. Szinte nincs is különbség a felszíni és a mélyben levő állomás között. Fénycsövek nappali világosságot kölcsönöznek a környéknek.

Elindulunk a fő vágaton. Csodálkozom. Hát ide nem is kell lámpa, végig fénycsóvilágítás van a tágas alagútban. Az út jó. Válogatunk: hol a sínek között, hol mellette gyalog-

golunk. Mellékvágatra kanyarodunk, itt már kell a lámpa — sötétség az uralkodó! Nyomasztó csend, emberekkel már régóta nem találkoztunk. Egyedül talán félnek is, mert „a bánya szelleme” — de csak helyenként — ijesztően sipitözik. Időnként felülről becsurgó víz ébreszt a monoton gyaloglás miatti kókadtságból.

A távolban imbolygó fények, ismét emberekkel találkozunk. Dolgoznak. Nem is lehet másként köszönni: Jó szerencsét! Tovább megyünk. A fejtéshez igyekezünk. A menyeyezetről vaslétra lóg le. Úgy vélem, hogy a vágat végére értünk és itt lesznek az úgynevezett vágvegen dolgozó emberek. Nem! A létra nem a boltot javításra volt felállítva. Ott vezetett fel a létrasor a fejtéshez. A létrasor függőleges, szűk-

gurítóban mászunk felfelé az egymás fölé kiépített vaslétrákon. Csúszósak a rátapadt sártól. Felérve, a már kifejtett kődarabokon mászva jutunk a fejtéshez. Itt már felállhatunk és így üdvözölhetjük a három bányászt.

Felvétel készítéséhez a fal végéhez akarok bemászni a fejtés alá. Figyelmeztetnek! Ez itt tilos, nincs még biztosítva! Egy kicsit sajnálkozva teszek le tervemről, de azonnal helyt is adok a figyelmeztetésnek, mert a következő pillanatban már omlik is a kő...

Egy másik vágaton folytatjuk utunkat. Tájékoztató képességemet már rég elvesztettem, mert itt a bányafák északi oldalai nem mohásodnak. És most a megszokott egyhangúsággal futó sínek vízbe vezetnek. Átgázolunk. Vágathajtókhoz érkezünk, ahol nem

pihen a csákány, a fúrógép és az éktelen sivatás-sal működő rakodógép.

Felvételeimmel korántsem tudtam visszaadni a kemény munka realitását, ezt látni kell. Leírva és fotózva is csak a felszíneset tudom adni.

Lanovkával libegünk lefelé. Hogy ez a létesítmény mennyit jelent, azt csak ők, a naponta leszálló és feljövő bányászok értékelhetik leginkább. Fent önkéntelenül is a sisakhoz kapok, mert a zsilipajtók ellenére is éktelen a huzat. Ismét fénycsógarbiturák, és rajtuk a feliratok, amely a bányászoknak szól: Köszönjük a jó munkát! Jó pihenést!

Apró, kedves figyelmeség, de egyben a bányászokkal való törődést is jelképezi.

KITÜNTETÉSEK

**KIVÁLÓ BÁNYÁSZ
KITÜNTETÉSBEN
RÉSZESÜLT:**

Soponyai József földalatti fúrómester II. sz. bányüzem; Schneider Ferenc robbantómester II. sz. bányüzem; Kavajecz József vágár III. sz. bányüzem; Menus János vágár III. sz. bányüzem; Orsós Béla vágár IV. sz. bányüzem; Bozó Dezső vágár IV. sz. bányüzem.

**A BÁNYÁSZAT
KIVÁLÓ DOLGOZÓJA
KITÜNTETÉSBEN
RÉSZESÜLT:**

Bajor Ferenc vegyipari szakmunkás EDÜ; Takács Imre kompresszor szerelő EDÜ; Horváth Kálmán üzemegység vezető Kísérleti-kutató üzem; Varga Lajos villanszerelő Szolgáltatató üzem; Ravasz Gyula vagonrakodó Anyag- és áruforgalmi főosztály; Nyulási Mihály fúrómester Kutató-mélyfúró üzem; Frenkl Balázs műszaki fordító Központ.

A 10-es fejtési csapat munka közben

Keller Gábor

Életelemlük a bányamunka

AZ ORSZÁG MOST ÜNNEPLI A XXIII. Bányásznapot. Vállalatunk bányász dolgozóinak zöme Törzsgárdatag. Szeretik a szakmát, elégedettek munkájukkal, munkakörülményeikkel, munkatársaikkal. De miért? Sohasem aktuálisabb kérdés ez, mint most, a szakma ünnepén. Körkérdéseket intéztünk vállalatunk legjobb vájvégi dolgozóihoz: Miért választották ezt a szakmát? Miért szeretik? Mik a jövőre vonatkozó terveik? Hogy értékelik az üzemi légkört? Az üzemi demokrácia helyzetét? Hogy látják az utánpótlás problémáit?

KALOCSAI GYULA aknász. Harmincéves, szikár fiatalember. Tele energiával, mint egy felszerelt indítótöltet. Az a típusú vezető, aki nemcsak követel, de „meg is mutatja”. Évekig a legjobb fejtési csapat vezetője volt.

— Nem származom bányászcsaládból — mondja. Apám dolgozott rövid ideig bányában. Talán az ragadt meg, amit tőle hallottam. Bányaiipari technikumba mentem, s gyakorlati hónapok idején megismertem és megszerettem a szakmát. Talán frázisnak hangzik, de igazán így érzem: férfias munka ez, ahol a természet erőivel kemény harcot kell vívni. Ebből a harcból naponta győztesen kikerülni a legszebb élményem. Fantázia is van benne, hisz mindig új helyzetekben kell bátran, önállóan dönteni és cselekedni. Más szakmát el sem tudnék képzelni magamnak. Szép a bányászszolidaritás is. Hogy ez igazában mit jelent, csak a szakmabeliek tudják megérteni. Az üzemi légkört igen jónak tartom. Ami az utánpótlást illeti, az a véleményem, hogy a teljesítménybérben dolgozó csapatoknál érhető a türelmetlenség az új dolgozóval szemben.

CSERNA SÁNDOR vájár, országgyűlési képviselő. — 1957-ben a jó kérés reményében lettem bányász — nyilatkozik. Sem ebben, sem a szakmában, sem az erkölcsi, emberi, társadalmi sikerekhez fűzött várankozásaimban nem csalódtam. KISZ, majd párt vonalon dolgoztam. Munkámat minden vonatkozásban elismerték, erre büszke vagyok. Tizenhat nehéz bányászév áll mögöttem, de más munkát nem szívesen végeznék. Szeretem munkatársaimat is és jól érzem magam közöttük. Az ő bizalmukból lettem országgyűlési képviselő. Üzemünknel jó a légkör. Ez biztosíték arra, hogy az üzemi demokrácia maximálisan kibontakozhat. E téren probléma még, hogy a demokrácia két oldalából sokan csak a jogokat látják, a kötelességek még nem kapnak kellő súlyt a közgondolkodásban. Az utánpótlás azért nehéz, mert ez a szakma még most, a nagyarányú gépesítés után sem tartozik a könnyebbek közé. Az elhelyezkedési lehetőség is jó a kényelmesebb szakmában. Így az új felvételek közül kevesen maradnak meg. Aztán azt se felejtjük el, hogy a bányászok számára születni kell.

FARKAS LÁSZLÓ körletvezető. Olyan, mint egy játékos vizslakölyök. Mindenbe belekap a fogaival, de nem hagy sebet sehol. Aki szavai, modora alapján akarná megítélni, tévedne. Kötő problémá-érzékenység, ítélőképesség, s az emberek őszinte, érzelgősségtől mentes szeretete jellemzi.

— Édesapám ösztönzésére lettem bányász — mondja, de saját tapasztalataim alapján szerettem meg ezt a munkát. Ma harminchárom éves vagyok, de már jóformán minden munkát végeztem a bányában. Voltam operátor, csillás, vájár, robbantómester, aknász, körletvezető helyettes. Két éve vagyok körletvezető. Ez szép karrier egy magamkorabeli fiatalember számára. A titka, a jó teljesítményre törekvés, a bánya igazi szeretete. Ez vonatkozik mindenre. Aki itt becsületesen dolgozik, nem lehet oka panaszra.

— Az egyetlen problémát az utánpótlásban látom. Az új dolgozóknak csak 20 százaléka megfelelő. A legtöbbjüknel már a szándék sem komoly. Az igazi utánpótlást az biztosítaná, ha régi bányászaink fiatal jönnének hozzánk. Varga Károlynak két fia, Antal Endrének egy fia dolgozik nálunk és kitűnően beváltak.

KOVÁCS IMRE vájár. Erős, gyorsbeszédű, energikus, fiatalos, noha „már” 37 éves és négy gyermeke van. Munkásór. Olyan is mint egy kiskatona. Arcán gyorsan váltják egymást az indulatok. Ha szikrázik a szeme a méregtől, biztos lehetsz benne, hogy a következő pillanatban elmosolyodik.

— A sörgyárban kezdtem dolgozni — kezdi választát kérdésemre — aztán bevonultam. Leszereltem, megnősültem. Tudod, kellett a pénz. Volt itt Bakonyán néhány ismerősöm, ők hívtak. Először a csillémérőben dolgoztam. Nehezen lehetett csapatra kerülni akkoriban. Három hónapba került, de Berkovics Zoli meg Ács Jóska látták, mennyire igyekszem és ők ajánlottak a 22-esre. Jó kis kollektíva volt, élvezet volt velük dolgozni. Talán mondanom sem kell, mennyi munkasikerünk volt. A vállalatnál a 22-es volt az első szocialista brigád. Később a régi csapattagok, vájárak lettek és kiválva az anyabrigádból, új csapatok élére kerültek. Én is megtaláltam a számításomat. Jól keresek, lakásom, gépkocsim van. Munkásór és párt- vb tag vagyok. Becsülnek és én is becsülöm, szeretem az üzemet és munkatársaimat.

NÉMETH FERENC aknász. Ha róla ítélné meg valaki a bányamunkát, biztosan nem tartaná azt sem nehéznek, sem egészségtelennek. Olyan jól néz ki, hogy szanatórium-i rek-lámmoddell lehetne. Három éve aknász. Azóta kissé rosszabbul néz ki. Ezt megelőzően a legjobb vágathajtó csapat vezetője volt.

— Eredetileg én sem voltam bányász. Csak annyit tudtam erről a szakmáról, hogy itt jól lehet keresni. 1957-től dolgozom bányában. Bakonyára jöttem, azóta is itt vagyok. Talán nyugdíjba is innen megyek. (Korai téma ez még neki, hisz harminchat éves mindössze.) Ez talán elárulja, hogy megtetszett nagyon a munka. Csillésként kezdtem, aztán végigmentem a bányász ranglétra szokásos fokozatain. Elvégeztem a bányaiipari technikumot is. Az üzemmel, az itteni légkörrel, az üzemi demokrácia fejlődésével kapcsolatos tapasztalataim jók. Az új dolgozók problémája, az utánpótlás kérdése türellemmel megoldható. Nem is olyan régen, mi magunk is új dolgozók voltunk. Ahogy annak idején bennünket tanítottak a régiek, úgy kell most nekünk is foglalkoznunk a fiatalokkal.

HUSVÉTH JÓZSEF szakvezető vájár, az átlagosnál jóval több fizikai adottságokkal rendelkezik, amit ki is használ a „hajtós”, 4-es csapat szakvezető vájáraként. Műszak alatt csendes, gondolkodó, de mindenekelőtt a munkára koncentráló ember, műszakon kívül beszédes, vidám, a családját rajongásig szerető és segítő egvéniség. Szorgalmas pártmunkás, elnyühetetlen ember. Példamutató munkájáért többször kitüntették, a munkatársai szeretik, megbecsülik.

— Bognár szakmával, le-szerelő katonatisztként lettem bányász, mert tetszett ez a szakma. Előtte többször jártam bányában, megismertem a bányászok áldozatkészségét, férfias, nehéz munkáját, jó kollektív szellemét, s nem is kellett sok biztatás ehhez a választáshoz.

TÓTH SÁNDOR aknász, vékonydongájú, éles hangú ember. Fiatal, nem is hinné, aki nem ismeri, hogy tizenöt éve bányász. Mozgékony, mindig siet, s törekvése, hogy mindig a legjobbat nyújtsa.

— Pécsbányatelepen, bányászok között nőttek fel, s ott tetszett meg ez a foglalkozás. Tizenöt éve dolgozom a vállalatnál, s továbbra is hasznos tagja kívánok lenni az üzemi kollektívának.

DOMONKOS JÁNOS a 18. csapat vezetője. A nagydarab, markáns fiú, halk beszédével, határozottságával, tekintélyt parancsoló egyéniségnek tűnik. A mély homlokredők azonban vidám embert takarnak, aki érti a viccet, de a munkában nem ismer tréfát.

— Édesapám jelenleg is bányában dolgozik. Rejtett kívánságom volt, hogy folytassam ezt a szakmát. Leszerelés előtt örültem, amikor egyik tisztünk — Szabó Pali bácsi, aki most itt dolgozik a III-asnál — szólt, hogy jöjjenek. Azóta itt vagyok és nem bántam meg, hogy bányász lettem. A munkát komolyan kell venni.

HORVÁTH JÓZSEF, alig túl a harmincon, már régi tapasztalt műszaki, a III-as körlet vezetője. Az emberek szeretik és tisztelik. Halk szavú, megfontolt és mindenekelőtt emberséges. Szaktudása, jó emberismerete és szorgalma teszi alkalmassá a közösség vezetésére.

— Nem akartam bányász lenni. Hogy mégis az lettem, annak az oka, hogy akkori családi körülmények rákényszerítettek. Nem bántam meg a választást. Megszerettem a bányát, s immár tizennyolc éve dolgozom ebben a szakmában, melynek minden ellenkező híresztelés ellenére — sok-sok szépsége és érdekessége van.

NEMES KÁROLY, a 37. csapat vezetője. A vékony, magas fiatalember olyan tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek kiemelik társai közül: lelkiismeretessége, szorgalma, tudása, az új dolgok iránti érdeklődése közismert. Társai szeretik, s ő érti a nyelvüket.

— Alföldi gyerek voltam, s mindig vonzott a hegyvidék, erős volt bennem az új dolgok megismerésének vágya. Embereket toboroztak, s én egy pillanatig sem haboztam. Megszoktam itt, megtelepedtem és jól érzem magam.

POZSÁR JÁNOS, a 34. csapat vezetője. Mosolyogva jár- kel a munkahelyen, s társai is jókedvűen végzik a munkát. Ifjúsági szocialista brigádvezető. Öröm nézni ahogy dolgozik. Itt érzi jól magát, s az eredmények, a csapat teljesítményei mindennél többet mondanak.

— Idősebb barátaim biztatására lettem vájár-tanuló, s megkedveltem a bányát. Egyszer itt hagytam, de fél év múltával visszajöttem, mert nem találtam másutt a helyem. Most már minden rendben van, s örömmel, kedvvel dolgozom itt. Ha jó a kollektíva, nem marad el az eredmény sem, itt pedig jó a kollektíva.

SZABÓ FERENC körlet-technológus, nyílt tekintetű, őszinte, dinamikus fiatalember. — Régi bányász-családból származom, apai és anyai nagyapám, édesapám is bányász volt. Szászváron nőttek fel és szinte már gyermekkoromban megszerettem ezt a szakmát. Kisflúként csodálkozva néztem a szénnel tele csilléket, kíváncsian gondoltam arra, milyen is lehet a föld alatt. 1961-ben végeztem el a bányaiipari technikumot és a nyári üzemi gyakorlaton már előzőleg is a volt I. sz. bányauzlemnél voltam.

— A jövő terveim? A IV-es körlet megelőzött bennünket a termelésben, szeretnénk legyőzni őket.

Életelemlők a bányamunka

VELÉNYI ANTAL bányamérnök, a IV-es körlet technológusa, KISZ-alapszervi titkár, szerény ember, mindig az új, jobb megoldásokra törekszik.

— Hagyomány nálunk a családban a bányászat szeretete, nagyapám, apám is bányászok voltak. 1969-ben bányamérnök lettem, s az akkor még épülő IV. sz. bányához kerültem. Nagyon szép, de egyben nehéz időszak is volt számomra. Sok problémával kellett megbirkózni. A fél-év gyakorlati idő után voltam szállítási felügyelő, aknász, szakvezető aknász és tervező mérnök. Végigjártam a fokozatokat, 1973. január 1-től vagyok körlet technológus. Terveim: szeretnék a mérnök—közgazdász szakra levelező hallgatóként jelentkezni Miskolcra. Két gyermekem van, ha a családban minden rendben lesz, akkor talán sikerülni is fog. A termelésben szeretnék a körletben továbbra is élni. Nálunk az üzemből, ha valaki jól végzi munkáját, érvényesülhet, véleményét mindenki nyilváníthat, sőt az üzemből is várja ezt. Az utánpótlásnál a legrátermettebb embereket kellene kiválogatni, hogy a szakma hírnevét tartani tudjuk. Fontosnak tartanám a hosszabb próbaidőt, mert a jelenlegi kevésnek bizonyul.

LÁSZLÓ LAJOS mosolygós, fekete hajú, halk szavú, szakmáját szerető ember.

— Tizenhét éves voltam, s 1954 májusában jöttem az akkori Bauxit bányához segédmunkásnak. Később lementem a bányába csatlósra, majd csillés voltam két évig. 1956-ban itt hagytam az üzemet szüleim rábeszélésére, mert féltettek a bányától, de 1958-ban visszajöttem. Jelenkeztem vajúr tanfolyamra, majd később a robbantómesteri vizsgát is lettem. Három éve a 9-es csapat vezetője vagyok. Szeretném továbbra is jól végezni a munkámat, még jobban az eddigieknél.

— Terveim? Itt lettem szakmunkás, élethivatásomnak választottam a bányász szakmát, többet nem mennék innen sehova. Akit egyszer megfogott a bánya, az a feszített tempó, az a varázs, ami a bányamunka szépségéből árad, az nem is megy innen sehova sem. A bányászok talán néha nyersmodorúak, de őszinték és segítik egymást. Nálunk a vezetők is ilyenek, nincs különbség csillés, vajúr, aknász között, egyforma a bánásmód. Ugy látom az utánpótlásnál nincs nagy gond, mindig lesznek olyanok, akik ezt a szakmát választják.

GOTHÁRD GYÖRGY 35 éves, korán öszülő, halk szavú, csendes modorú ember, körletvezető-helyettes.

— 1956-ban érettségiztem a Nagy Lajos Gimnáziumban és decemberben jöttem a volt I. sz. bányához a geofizikai csoportba, katorgás operátornak. Majd a vállalat által indított geofizikus-technikus képző tanfolyamon vizsgáztam, és 1959-ben technikus lettem. 1959—63 között elvégeztem a bányai technikumot és 1964 őszétől a bányaműveléshez kerültem. Szinte lehetetlen 10—15 év után a bánya vonzásából kikerülni. Mindennap új dolgok, sok megoldásra váró probléma, más művelési rendszer, más technológia. Állandóan új és jobb megoldásokon kell gondolkodni, hogy a termelés zavartalan legyen. Mostani munkámmal elégedett vagyok, másra, többre nem vágyom. Szeretek az üzemből dolgozni, jó a kollektív szellem, jól hangolódik össze a pártmunka és a termelési munka. 1969 óta párttag vagyok. A bányászok általában életkora magas, és az utánpótlás kevés. Fiatalok közül kevesen választják hivatásul a bányász szakmát.

TANCSA JÓZSEF negyvenkét éves, magas szőke, vékony alkatú, erősalkatú, szívós ember.

— Szüleim gazdasági cselédek voltak, én állami gazdaságban brigádvezetőként dolgoztam. A honvédségnél öt évet töltöttem és 1957-ben jöttem a volt I. sz. bányához. Dolgoztam a III. sz. bányában is, és jelenleg a IV. sz. bányában vagyok. A Hadnagy-féle vállalati gyorsvágathajtó brigádnál jó kollektívában kezdtem a bányamunkát. Tizenhat éve dolgozom ugyanazon a csapaton és munkatársaim 80 százaléka tíz évnél régebbi dolgozó. Szinte családtagoknak tekintjük egymást. Kemény munka az, amit végzünk, másfél-két kilométeres vágatokat hajtunk. Tizenheten vagyunk a csapaton. Szeretem ezt a munkát, s ameddig egészségem engedi, ezt fogom továbbra is végezni. Üzemünkél a vezetőkhez bárkinek bele lehet jutni, de az ebédelőben, vagy munkahelyen is lehet beszélni Kerekes elvtárral, Virág elvtárral, vagy bármelyik vezetővel. Meghallgatják véleményünket és figyelembe is veszik javaslatainkat. Keményakarátú embernek kell lenni, aki a bányász szakmát választja, mert aki sok pénzre akar keresni kevés munkával, az hamar eltávozik innen. Vannak fiatalok, akik jól érzik magukat nálunk.

HANCSICSÁK GÁBOR 27 éves, atléta termetű, szőke, öröklé mosolygó fiatalember. A legutóbbi vállalati vajúrvételkedő győztese, KISZ szervező titkár.

— Miskolcon végeztem a vajúr iskolát és Oroszlányban kezdtem a bányamunkát. Öt hónap után Pécsre jöttem a volt I. sz. bányához és a 12-es szocialista brigádba kerültem, nagyon jó közösségbe. Csáládias légkör fogadott, nem csak a munkában, de a szórakozásban is együtt voltunk. Közös szilvesztereket, családi esteket rendeztünk, de ha szükséges volt bármelyik munkatársnak segítettünk, hétfőgén építkezésnél, kutatásnál stb. Lényegesnek tartom az összetartást egy brigádon belül, ha egy kevéssé jó kollektívába kerül az ember, minden nehezebb. Szeptemberben kezdtem a bányai technikumot, szakmailag tovább szeretnék fejlődni. Szeretném a jövőben is a brigádot jól vezetni, mert ifjúsági brigád lettünk. Az új dolgozók betanításánál fontosnak tartanám, hogy hosszabb idő után (körülbelül fél év) kelljen javaslatot adni, hogy alkalmas-e a bányamunkára, mert három nap bányajárás után ezt nem lehet megállapítani. Jönnek fiatalok az üzemhez, nálunk az utánpótlással és létszámmal nincs probléma.

NAGY ZSIGMOND nyílt tekintetű, szőke, hullámos hajú, energikus, sokoldalú ember. A vállalati párt-vb tagja, a III-as körlet pártalapszervezet szervező titkára.

— 1959-ben Komlón kezdtem a vajúr iskolát, 1962-ben végeztem. A Mecseki Ércbányászati Vállalat 32 vajúrt kért az iskolától, s így kerültem társaimmal a volt I. sz. bányához, az 1-es csapatba. Ma már azokból, akikkel jöttem, talán nyolc ember van csak itt. Az Alföldről kerültem Baranyaiba 15 évesen, szeretem ezt a szakmát. Mikor megszűntem, feleségem szeretne volna, ha más munkát vállalnék, de nem tudtam a bányát itt hagyni. Az elkövetkező években szeretném elvégezni a bányai technikumot, őszszel pedig egyéves pártiskolára megyek. Két fiam van, ha felnőnek lehet, hogy ők is bányászok lesznek. Az üzemi demokráciát jónak tartom, beosztásra való tekintet nélkül mindenki mondhat véleményét, bírálhat és javaslatot tehet. Párttaggyűlésen, termelési tanácskozáson, őszintén beszélünk, nemcsak az eredményekről, de a gondokról is. A kormány legutóbbi bérintézkedése sokat jelentett a bányászoknak, ha vállalati szinten ezt még fokozni lehet, szerintem újra többen lesznek majd fiatalok, akik a bányász szakmát választják. Aki meg két hét, vagy két hónap múlva elmegy, mert megijed a nehézségektől, az úgysem való bányász.

OLÁH JÁNOS vajúr, a 6-os csapat vezetője, közepes magasságú, vékony, csendes, szerény fiatalember.

— Paraszt származású vagyok. Édesapám 1944-ben meghalt, hárman vagyunk flútestvérek. Tizen-négy éves koromban már summás voltam. 1958-ban nősültem, és 1960-ban jöttem a volt I. sz. bányához. Segédvajúri, majd vajúri vizsgát tettem, két éve brigádvezető vagyok. Céлом: mindig az évi feladatokra összpontosítani, továbbra is élni a termelésben. Két gyermekem van, azokat szeretném becsülettel felnevelni. Nálunk az üzemi demokrácia nem frázis, hanem a mindennapokon is érvényesül. A fiatalok nevelésével mindannyian foglalkozunk, a csapaton sikerült egy bumilúzó fiatalembert megnevelni. Gondot jelent, hogy kevés a tanuló idő, hosszabb időt kellene egy helyen tölteni az új felvételeseknek.

BIRI JÁNOS, 26-os csapat vezetője, városi és megyei tanács tag, a szakszervezet megyei tanácsának tagja. Alacsony termetű, szerény, komoly ember.

— Kőbányában dolgoztam, majd nyolc évig katoná voltam. Tizenöt éve vagyok a vállalatnál. Mikor ide jöttem, mindenben kaptam segítséget munkatársaimtól, vezetőimtől, lakást is az üzem adott. Kezdetől fogva egy csapaton dolgozom és tíz éve lettem csapatvezető. Dolgoztam nehezebb és könnyebb munkahelyeken, értek kudarcok és sikerek. Megszerttem ezt a szakmát, nem tudnám máshol kezdeni. Kilenc évem van a nyugdíjig, szeretnék becsülettel nyilvánítni. Az üzemi légkör olyan nálunk, hogy bátran lehet véleményt nyilvánítani. Az utánpótlás nehézség probléma; jó lenne ösztöndíjat adni a vajúrtanulóknak, szerződést kötni velük, hogy az iskola elvégzése után vállalathoz jöjjenek dolgozni.

Az aknamélyítők

Különleges bányaeépítő munkát végeznek az aknamélyítők, a bányászat legveszélyesebb része az aknák mélyítése. Küzdenek a hősséggel, vízbetörésekkel, szellőztetési gondokkal. Egy szál kötélén lógnak bódónben, vagy deszkán és nagy mélységben végzik munkájukat.

Vállalatunkhoz 1955-ben jöttem, az I-es akna és a bakonyai akna volt első munkájuk. Azóta minden aknát, rakodót és vakonát ők mélyítettek. Többek között a III. sz. bányában a keleti tárot, északi tárot, a szerkúti aknát. Legnagyobb munkájuk a IV. sz. bányában az akna volt. Itt még az aknatorony alapozását is ők végezték (két hónap alatt) mert az építők kapacitáshiány miatt nem vállalták. Három-négy műszakban dolgoztak. Az akna építésénél új technológiát alkalmaztak és 102 méteres teljesítményük országos szinten kiemelkedő. Négy-százötven méteres szakaszban, teljes cementálással történt az aknamélyítés. Az itt elért teljesítmény a

jelenlegi világszínvonalat is túlszárnyalta. Munkájukat nagyban elősegítették a gyógyó, modern berendezések, és a szovjet műszaki tanácsadók. Az 1146 méter mélységű IV. sz. bányában aknával egyidőben építették az abaligeti alagutat is, ahol eltérő technológiát alkalmaztak, s mindkét létesítményt határidőre befejezték.

Jankovich István elvtárs, a vállalatunknál dolgozó aknamélyítő csoport vezetője elmondja, hogy a MÉV mindegyik üzemével jó kapcsolatuk van. Bármilyen probléma adódik, segítenek, például a Szolgáltató üzem soron kívül le-

gyártott részükre olyan alkatrészeket, amit nem tudtak beszerezni. Ugyanilyen jó a kapcsolat a vállalat műszaki vezetőivel, a beruházási, gépészeti és anyag osztállyal. Az aknamélyítők pedig azon igyekeznek, hogy munkájuk az igényeknek megfelelő legyen. Az utánpótlás náluk is nehéz kérdés, magas — körülbelül 40 év — az átlagéletkor.

Reméljük, hogy az Aknamélyítő Vállalat és vállalatunk közös összefogással még sok munkát fog a jövőben is elvégezni. Lehetséges, hogy egyszer egy olyan nagy aknát is építhetnek még mint a IV. sz. bányában?

H. J.-né

A Tajga fölött

Új bánya Szibériában

A Burját Autonóm Köztársaság déli részén, a hegyi tajga felett sok ezer köbméter hegytömeget megmozgató hatalmas robbanás jelezte egy új bányafeltárást. Az újonnan felfedezett wolframot az ércdúsító üzemből fogják feldolgozni. Az új bányafeltárást a dzsigyinszki wolfram- és molibdénkombináthoz, a Szovjetunió keleti részének legnagyobb ilyen üzeméhez tartozik.

(APN)

Vállalatunknál ülésezett a Bányai Dolgozók Szakszervezetének elnöksége

A Bányai Dolgozók Szakszervezete augusztus 27-én és 28-án üzemlátogatással egybekötött elnökségi ülést tartott vállalatunknál. Az ülés napirendje a MÉV szakszervezeti tanácsának és szakszervezeti bizottságának jelentése a szakszervezet vezető, irányító és szervező munkájának helyzetéről.

Tanácskoztak a termelés közvetlen „parancsnokai”

A BDSZ Központi Vezetősége ez év őszén megtartja a bányászati iparágak műszaki közép-kadereinek I. tanácskozását. Az iparági tanácskozás előkészítéseként vállalatunk vezetősége augusztus 14-én értekezletet tartott a központ tanácstermében, a meghívott műszaki közép-kaderek és üzemi szb-titkárok részére. Vállalatunk közvetlen termelésirányítóit — körletvezetőket, aknászokat, művezetőket stb. — mintegy hatvan fő képviselte a tanácskozáson. Részt vett az értekezleten Foki Jenő, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának munkatársa; Dandó István, a BDSZ osztályvezetője; Tihanyi János, az SZMT közgazdasági felelőse.

Rácz Gyula elvtárs, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára köszöntötte a megjelenteket. Megnyitó beszédében kiemelte, hogy a műszaki közép-kaderek sajátos helyzetben vannak: nemcsak a termelés közvetlen irányítói, hanem munkájukkal, magatartásukkal nagymértékben befolyásolják a munkahelyi légkört, a dolgozókat. A szakszervezeti mozgalomban ők az első számú partnerei a bizalmiaknak és a műhelybizottságoknak. A vállalati létszámban bár kisebb az arányuk — 310 fő — de a párt politikai célok megvalósításában, a nagyüzemi munkásság helyzettének javításában jelentős a tevékenységük. Ezért fontos ezzel a réteggel külön is foglalkozni.

Mátrai Árpád igazgatóhelyettes vitaindító beszédében foglalkozott a műszaki közép-kaderek munkájával, hatáskörével, a termelésben betöltött szerepével, anyagi, erkölcsi elismerésével és azokkal a következményekkel, amelyeket elvár a vállalat, a társadalom ezektől a dolgozóktól.

Termelési eredményeinkben a műszaki kaderek tevékenysége is tükröződik. Fontos szerepük van a termelési feltételek megteremtésében, a munka közvetlen irányításában, a technológiai előírások ellenőrzésében. Munkájukhoz a vállalat vezetősége igyekezett megfelelő jogi és hatáskört biztosítani. Ezen területen — a decentralizált szervezést figyelembe véve — még további lehetőségek vannak. A kezdeményezéseket támogatni fogjuk.

A technikai, műszaki fejlődés megköveteli a műszaki közép-kaderek továbbképzését. Az elmúlt években évente 100—120 fő

vett részt munkakörének megfelelő továbbképzésben. Az oktatási tematikát szélesíteni kell a jövőben, hogy a szükséges ismereteket megszerezhessék dolgozóink. Nagy jelentősége van továbbra is az egyéni képzésnek.

Vállalatunknál a termelésirányítók anyagi, erkölcsi elismerését megfelelőnek ítéljük. Az ez évi központi bérintézkedést megelőzően — amikor a termelésirányítók kötelező 8 százalékos bérfejlesztésben részesültek — vállalatunk kiemelten kezelte, és az átlagnál magasabb mértékű bérfejlesztésben részesítette a műszaki közép-kadereket.

Vállalati eredményeink elérésében nagy szerepe volt az üzem- és munkaszervezési intézkedéseknek, azonban még sok a teendő munkahelyi munkaszervezésben, a rendszeres anyagellátás és a technológiai fejelem betartása területén. Itt sokat várunk a műszaki közép-kadereinktől. Nem szabad elfeledkezni a biztonságos munkavégzésről sem. Bár az elmúlt tíz év alatt a baleseti helyzetünk 50 százalékkal javult, a figyelmen kívül hagyott munkavégzés még elég gyakori. Ezért a közép-kaderektől következetesebb munkát várunk. Rendszeres ellenőrzéssel, következetes intézkedésekkel teremtsek meg a biztonságos, egészséges munkafeltételeket.

Eredményeink tovább fokozhatók a szocialista munkaversenyen keresztül. Ebben a munkában is meghatározó szerepük van a közvetlen termelésirányítóknak, hiszen a verseny szervezése, ösztönzése, munkaköri köteleességük.

Biztosítanunk kell tehát, hogy a dolgozók konkrét vállalásokat tegyenek és a hármas jelszó jegyében tevékenykedjenek a szocialista közösségek.

A feladatok tehát igen széles körűek, s ennek megfelelően kell a közvetlen termelésirányítóknak a munkát végezni — fejezte be vitaindítóját Mátrai elvtárs.

A tanácskozás vitájában résztvevő — Turesi Lajos, Horváth József, Imre István, Pálfi József, Mészáros Kálmán, Oswald Attila, Bus János, Dandó István, Bánik Jenő, Kardos István, Molnár József — hasznos javaslatokkal, észrevételekkel segítettek eredményessé tenni az értekezletet. Az összefoglalót Mátrai elvtárs tartotta, és bejelentette, hogy a meg nem válaszolt kérdésre írásban kapnak értesítést a felszólalók.

Juhász Károly

IMRE BÁCSI

E nevet ezerszer és ezerszer ejtettük ki. Olyan természetes volt a majd tizenhét év alatt. Most enged meg, hogy ünnepelesen ejtsem ki, kedves Imre bácsi, nevedet. Nem elköszönni, csak megköszönni szeretném az üzem dolgozóit, vezetőit és társadalmi aktíváit: nevében — akik közül nagyon sok a barátod — azt a sok munkát, az állandó áldozatkészséget, mit köztünk, fáradhatatlan energiával végeztél.

Tudjuk, hogy a munkahely is egy állomás az életben. Aki megszokta az emberek közellétét, a mindennapi tevékenységet,

Művelődjünk, szórakozzunk

A SÁGVÁRI ENDRE MŰVELŐDÉSI HÁZ PROGRAMJÁBÓL

Szeptember 5. 16 órakor a Ságvári Endre Művelődési Házban: az országos bányász szocialista brigádok vetélkedőjének Kutató-mélyfúró üzemi döntője.

Szeptember 9. 17—22 óráig: Ifjúsági tánc. Zene: Savages. Szeptember 10—15.: A rádiós klub technikai kiállítását a Ságvári Endre Művelődési Ház klubjában. Megtekinthető mindennap 16—19 óráig.

Szeptember 11. 18 órakor a Ságvári Endre Művelődési Ház klubjában: Igy dolgozunk mi címmel szakkörrel bemutatkozó foglalkozás üttörőkkel. Megtekinthetőre ajánljuk az általános iskolák felső tagozatosainak és szakközépiskolásoknak.

Szeptember 14. 18 órakor bemutatkozó foglalkozás felnőttek klubtagokkal. Ajánljuk a MÉV szocialista brigádjainak.

Szeptember 12. reggel 8 és 16 órakor: a 80 órás általános iskolai oktatás első hat osztályának foglalkozása. Téma: az alapműveltség megszerzésének fontossága, a vállalat által nyújtott segítség.

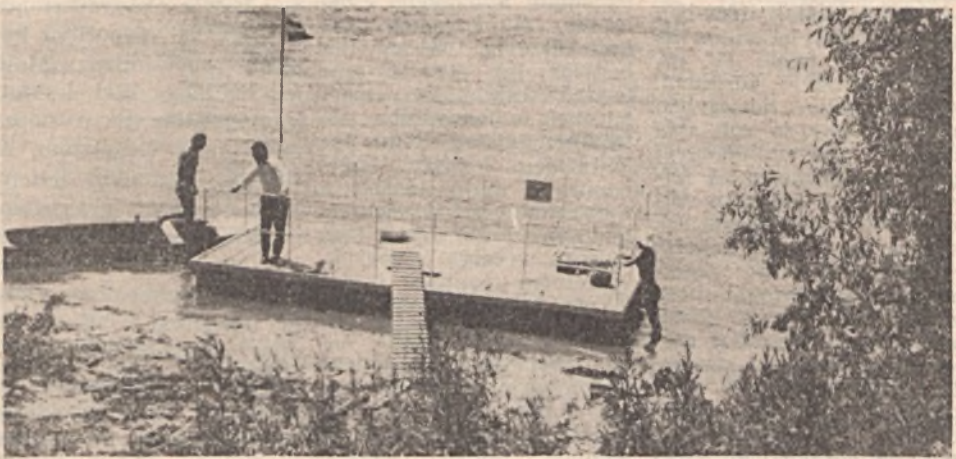
Szeptember 14. 16 órakor: előadás II. Rákóczi Ferenc kora és szabadságharc címmel az Anyag- és Áruforgalmi főosztály II. Rákóczi Ferenc szocialista brigádjának (üzemi kultúrterem).

G. M.

Üdülőhelyeink (IV.)

ÜDÜLÉS ÁRVÍZBEN

a gyors és pontos feladatvégzést, annak bizony nehéz a munkahelytől elszakadni. A te természeted sem engedi meg az elszakadást, igényled a tevékeny munkát. Most nem akarom felsorolni munkáidat, mit nálunk rád ki-el-elváltak, és te becsülettel elvégeztél, mivel csak elköszönnünk abból az alkalmából, hogy megérdemelt pihenésed napja elérkezett. Russai Imre nem tudni mikor született, mert most is nagyon fiatalos, dolgozni sokat dolgozott. Szeretettel és tisztelettel gondolkunk rád, jöjj többször közeink, hisz mindig kedvesen fogadunk, de ne feledd a megérdemelt pihenésed.

Ehhez kívánunk erőt és egészséget.

Kiss Márta

Gyermekeknek szereznek örömet

A Szolgáltató Üzem szerződésben vállalta az Egy napot Pécsért mozgalom keretében, hogy a Mecseki Kultúrparkhoz tartozó Állatkertet patronálja. A feladatok közül a Március 21. szocialista brigád vállalta, hogy elkészíti a háromrészes nagyvad ketrecet, mely körülbelül 2600 munkórát igényel.

A dolgozók odaadón és lelkesen végzik vállalkozásukat. Nem azért, hogy dicsőséget szerezzenek maguknak, hanem mert kötelességüknek tartják, hogy segítsenek. Tudják, hogy miért teszik. Elsősorban a gyerekeknek szeretnének örömet szerezni. Jóleső érzés látni, amikor a gyerekek örömmel nézegetik a ketrecben elhelyezett állatokat. Ehhez pedig jó tudni azt is, hogy a mi munkánk is benne van — mondja Bandal Lajos brigádtag.

CS. D.

Vállalatunk dolgozói üdülés szempontjából kedvező helyzetben vannak, mert sokféle szakszervezeti üdülőhely mellett, a vállalat négy üdülője is rendelkezésre áll. Ezek az üdülők nem is akármilyenek, mert közülük három (a balatonfüredi, az orfűi és a mohácsi) olyan üdülőhely, ahol a fürdés és pihenés mellett a horgászok külön szenvedélyüket is ki-el-elvíthetik. A negyedikben (harkányi) pedig többek között a mozgásszervi betegségekben szenvedők orvosi felügyelet mellett egy időre fájdalmentes és megszabadulhatnak. Az üdülők, pihenni vágyók ízlése, és igénye (sokszor a pénztárcája is) különböző, mert vannak, akik a nyüzsgő, reprezentatív üdülőhelyeket kedvelik, de sokan a zajos élettől távol, az érintetlen természetben érzik jól magukat. Az utóbbiaknak (akik még nem ismerik) fenntartás nélkül a mohácsi vízitelep ajánlom, mert ott valóban zavartalanul lehet pihenni, kikapcsolódni. Ha poeta volnék biztos, hogy versírára ihletne a természetnek az a szinte vad szépsége, ahol a telep szerényen meghúzódik. Mivel nem vagyok költő, megpróbálok prózában leírni a környezetet és magát a telepet, de azt hiszem még így is nagy feladatra vállalkozom.

A mohácsi üdülőhely komppállomástól lefelé, néhány pernyi séta után közvetlen a dunaparton hatalmasra nőtt nyár- és fűzfák közül bukkan elő néhány, külsőre is csinos, színes faház. A szobák berendezése a turistaszállókhoz hasonlóan emeletes ágyakból, éjjeli- és ruhásszekrényekből, székekből, és asztalokból áll. Az ágyakon ragyogóan tiszta, a legkényesebb ízlést is kielégítő, ágyneműk és takarók vannak. Akik az étkezést saját maguk akarják megoldani, a főzéshez és étke-

zéshez szükséges felszerelést is megtalálja, a teafőzőtől a bográcsig. Van egy elől nyitott konyhaépület, ahol kettő darab villanytűzhely, hűtőszekrény és a főzésnél szükséges munkaesztal van elhelyezve. Közvetlen az épület mellett szabad tűzhely — katlan — és szalonnasütő áll azok rendelkezésére, akik a szabad-tűzhelyen főtt ételt szeretik, vagy nyársonst szalonnára éheztek meg.

A szobák felszereléséhez tartozik még az Unitox rovarirtó szer is, ami az éjjeli nyugalmat biztosítja. Hat négyágyas, négy kétágyas és egy hatágyas szoba van.

Az egész telepet egy helybeli, nagyon fiatalos mozgású, idősebb nő gondozza már évek óta — kiválóan. Elmondotta, hogy hét végén mindig telt ház van, de tavasztól ősziig hétközben sem üres a telep. Vannak családok, akik évről évre ott üdülnek. Ezek közé tartozik többek között Szloboda Pál és felesége, akiket néhány évvel ezelőtt még az árvíz sem zavart el a telepről. Amikor az alsó ágyakat elérte a víz, felköltöztek a felsőre, a villanytűzhelyeket felrakták az asztalra, padokat raktak eléje és úgy főztek, az udvaron pedig csónakkal közlekedtek. Szloboda elvtárs az udvaron, a szoba ajtó előtt horgászott és halat is fogott. Mire az üdülési idejük le-telt, az ár is elvonult és száraz lábbal jöttek ki a telepről, de az az üdülés örök élmény lesz számukra.

Az ott üdülők közül talán kevesen tudják, hogy a telep kialakítása a szakszervezet kezdeményezésére történt és csak szívós, következetes harc után sikerült megvalósítani. Azt hiszem, ma már senki előtt sem lehet vitás, hogy a szakszervezetnek volt igazsága.

G. M.

Ünnepi hangverseny a XXIII. bányásznapon és a bányász kulturális hetek műsora

Augusztus 31-én délután üzemünkben bányásznap ünnepségeket tartanak. Szeptember 1-én 16 órakor ünnepi hangverseny lesz a Pécsi Nemzeti Színházban. Az ünnepség programja: 1. Bányásznap köszöntő; 2. Salzburgi Vasutas fúvószenekar hangversenye; 3. A Pécsi Nemzeti Színház művészeinek fellépése; 4. A vállalat Aranylant és feszítől nagydíjas fúvószenekarának hangversenye. Részvétel meghívóval.

Szeptember 1-én 20 órakor emlékműnépesség a cseretűli emlékműnél, a mártírhalt bányászok tiszteletére.

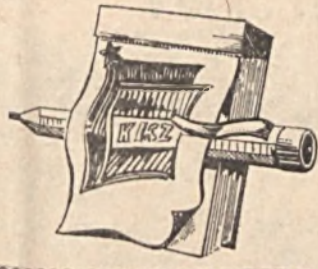
Szeptember 2-án 15—18 óráig gyermekrajz-verseny

a Ságvári parkban, 7—14 éves gyermekek részére. A rajz témája: a bányász élete és munkája. Jelentkezés a helyszínen, értékelés és a díjak kiosztása 18 órakor a Ságvári Endre Művelődési Ház 4. sz. termében.

Szeptember 2-án 17—22 óráig Ifjúsági tánc a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében. A zenét a Savages együttes szolgáltatja.

Szeptember 5-én 19 órakor a MÉV munkásszálló zsebszínház (C-épület IV. emelet) bányásznap ajándék-műsora a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek közreműködésével.

JOBB MUNKÁVAL, NAGYOBB TUDÁSSAL A SZOCIALISTA MAGYARORSZÁG FELÉPÍTÉSÉÉRT

A széleskörű összefogás eredménye
**A bányásznapi
alkalmával
avatják a IV. sz. bányauzem új lőterét**

Kilenc nap Berlinben, a világ ifjúságának találkozóján

A találkozó méltó folytatása volt az eddigi kilenc VIT hagyományainak, a korábbi rendezvényekhez hasonlóan kifejezésre jutatta az ifjúság békevágyát. A nemzetközi ifjúsági- és diákmozgalom fejlődésének iránya az imperialista ellenesség erősödése, az antiimperialista egység megszilárdulása.

A berlini VIT-et 140 ország, 1700 szervezet és körülbelül 25 ezer küldött képviselte. Nem vett részt Kína, Albánia, Líbia, Kenya és Izrael fiatalsága.

A kilenc nap alatt körülbelül másfélszer rendezvény zajlott le. A találkozó politikai, kulturális és sportprogramjai az egyes napok központi témájához tartoztak. Fő témakör a vietnami, laoszi, kambodzsai néppel való szolidaritás, a közel-keleti igazságos békéért harcoló szolidaritás, nem utolsósorban a társadalmi haladásért harcoló népek, mint például Chilével való szolidaritás.

A kulturális program valamennyi résztvevő delegáció számára lehetőséget adott nemzeti kultúrájának bemutatására. Hangversenyek, színház, filmbemutatók, kiállítások bizonyították a VIT kulturális programjának sikerét. Sportprogramon belül lehetőség nyílt az egyes delegációk közötti versenyekre is, ezeken számos meghívott élvonalbeli sportoló is részt vett. Ilyen rendezvények voltak a sakk, a labdarúgás, kézilabda, röplabda és atlétika sportágakban.

Hivatalos programok mellett sajátos szerepe volt az Alexander-platznak, amelyen a fesztivál minden napján, majd nem reggeltől reggelig folyt a kötetlen ismerkedés.

Nagyon nagy élmény volt az egész VIT-program. Számomra legjelentősebbek voltak a szolidaritási nagygyűlések. Vietnam, Laosz, Kambodzsza, Chile népével, amelyen sok-sok különböző nyelvű fiatal harsogta: „Béke, barátság, szolidaritás!” Hozzájárultak ezek a nagygyűlések az imperialista ellenes egység megszilárdításához és tovább erősítette a kommunista ifjúság világmozgalmanak egységét. Ehhez kapcsolódtak még a baráti találkozók, amelyek a magyar nagykövetségen és a Magyar Kultúra Házában zajlottak le. A közvetlen hangú beszélgetések során sok-sok barátság kötődött. Sok ajándék és jelvény cserélt gazdát. Én is részt vettem öt nagygyűlésen, öt baráti találkozón, öt kulturális rendezvényen, négy sportrendezvényen és természetesen a megnyitón és a záró ünnepélyen, valamint az NDK fiataljainak felvonulásán.

Jellemző volt az egész országra a nagy pontosság, precizitás és a baráti hangulatú fogadtatás. A cseh és német határtól egészen Berlinig minden fán VIT-jelvény, vagy zászló, ahol nem voltak fák, ott a földiken különböző zászló kitűzve egy-egy betonállványra. Egész úton ünnepelő tömeg, gyerekek kis zászlókkal. A határátkelőhelyen a sávterelő cölöpök helyett virágcserepek álltak. A zenekarok fújták a talpalávalót, kiszálltunk az autóbusból és mindenki táncolt. Még nagyon messze voltunk Berlinton, de érződött az ünnepi hangulat, a fesztivál hangulata. Ezek voltak az első színpantások a VIT levegőjéből. Pattanásig feszültek az idegek, ilyen fogadtatás után mi lehet majd a VIT-en? A határtól Drezdáig 25-30 — az NDK-ban dolgozó — magyar fiatal ment előttünk motorral és vitt egy-egy nemzeti zászlót.

Huszonhetedikén éjjel érkezünk Berlinbe, ahol ünnepélyesen fogadtak bennünket. Pár perc múlva a nagy tömegben eltűnt a magyar delegáció. Amikor találkoztunk, mindenki egy-egy kendővel és sok jelvényvel ékesítve feszített. Majd pár perc múlva közölték, hogy elfoglalhatjuk szálláshelyünket, amely egy 18 emeletes épületben, a 13. emeleten volt. Két-három ágyas szobák voltak. A felszerelésről néhány szót: amikor bementünk az egyik társam megszólított, hogy ezek a szobák már foglaltak, mert itt van a teljes felszerelésük. Sejtettem, hogy nem foglaltak, hanem a gondos előkészítés eredményezte ezt. Minden ágyon és szekrényben egy táská, VIT-emblémával, szótár, zsebkönyv, toll, jegyzetfüzet, Berlin térképe, képeslapok, bélyeg, a Kommunista Kiáltvány egy-egy példányban, törölközők, felfújható párna, esőkabát, fogkrém, fogkefe, szappan, két étkezés, gyógyszeres doboz, varrókészlet és cipőtisztító készlet. Egyszerrel, egy egész staférun. Az étkezésről is néhány szót: a reggelit mindennap a szobákba hozták reggel hat órára és annyit, hogy hárman is jól laktunk volna egy-egy adaggal. Vagy például egy vacsora: sonkásomlett, brassói aprópecsenye, csemege uborka, sütemény, gyümölcs és sör.

Másnap tíz órakor készülődtünk a felvonuláshoz, vagyis a megnyitóra, nagy izgalommal. Elvittek egy széles utcába, ahol gyüle-

keztünk, ott már tengernyi ember volt és olyan színpompával, amit leírni nem lehet. Mindenki örült, kiabált valamit a saját nyelvén. Minden ablakban, erkélyen zászlók, az erkélyek tömve emberekkel. Este fél hat felé került ránk a sor, közvetlen a szovjet delegáció után.

Mindenki énekelt és kiabált, az egész város zengett. De lényege egy: „Béke, barátság, szolidaritás!”. A stadionban hatalmas taps, örömjongás, rengeteg ember, a pálya zöld szőnyeggel volt leborítva, a lejáratok piros szőnyeggel. Ezen került sor a megnyitóra, ahol közel 25 ezer zenész és tornász szerepelt, különböző színekben. Rendkívüli energiával készültek az NDK-sok a VIT-re és a fiatalok voltak a rendezők és rendezőügylek. A közlekedés irányításán kívül minden rendezést ők bonyolítottak le, és olyan színvonalon, ami minden várakozást felülmúlt, megismételni lehetetlen volna, és ez a színvonal maradt végig. Kilenc nap alatt keveset aludtunk, de nem éreztünk fáradtságot. Eltöltött bennünket a sok látnivaló. A záróünnepélyen olvan hatalmas tömeg vett részt, hogy az utcákon mozogni sem lehetett, az egész tömeg eggyé vált. Ha egy csoport, mozgott, akkor mozgott vele az egész tömeg. Hullámzott, mint a tenger. Berlin létszáma a záróünnepélyen körülbelül tízszeresére emelkedett. A VIT jel-szavával zárták az ünnepélyt: „Béke, barátság, antiimperialista szolidaritás!”.

Balázsovics Sándor
vájár
MÉV III. ü. VIT-küldött

Fotó: Bányász Tibor

Klobucsár József

Nincs holszezon

Az „egy üzem, egy iskola” mozgalom keretében a Szolgálató Üzem már évek óta patronálja a Karikás Frigyes úti Általános Iskolát. Ezen belül foglalkozik az üzem lövészklubja az uttörők honvédelmi nevelésével. A kiképzés sikere érdekében együttműködési szerződést kötöttünk az iskola igazgatójával a tanév alatti feladatokról. A szerződésben vállaltak pontosan teljesítettük is, hiszen üzemünk minden támogatást megadott a sikeres munkához.

A honvédelmi nap keretében a balatonfenyvesi táborban terepversenyt, majd uttörő „nyárikupa” lövészversenyt rendeztünk. Ezzel egy egésznapos program alakult ki. Bizony fárasztó volt az utazás, majd az egész napi szervezés, azonban mindenért kárpótolt a gyermekszemekből áradó öröm és várakozás, hogy minél előbb kézbe vehessék a puskát. A lelkesedést látva, azzal a jóleső tudattal utaztunk haza, hogy bár szerződésen felül csináltuk a versenyt, de megértte, hiszen a honvédelmi nevelésben nem lehet holszezon.

HEGYI JÓZSEF

Hullámpalával fedett lőállás fogadja a szemléltető a IV. sz. bányauzem új lőterén. Jelenleg körülbelül 90 százalékban van kész a bányásznapi avatásra. 1973 áprilisában kezdődött meg a munka a legszebb környezetben levő lőterek egyikén. A vállalat központjának tervező csoportja által, társadalmi munkában elkészített tervek alapján az üzem bányaművelési osztálya tűzte ki a lőter pontos helyét. A gépekkel végzett földmunka után az üzem ötszáz dolgozója áldozta fel szabad idejét, és május 12-én kommunista szombaton dolgozott a részükk kiképzésén, a tereprendezen. Műszak után, délutánonként még háromszáz szocialista brigádtag fogott csákányt, lapátot, hogy minél hamarabb elkészüljön a lőter és a kispályás labdarúgó-pálya. Összesen körülbelül 4 ezer óra társadalmi munka fekszik e

két létesítményben. Ennek megfelelően a bányásznapi ünnepségek alkalmával a szocialista brigádok lövészversenyén kerül felavatásra üzemünk új büszkesége. Az MSZMP honvédelmi politikája, az 1971. évi Ifjúsági Törvény, a Magyar Népköztársaság alkotmánya előírja a sorköteles korosztályok MHSZ kiképzését. Ez a rendelkezés üzemünkben körülbelül negyven fiatalat érint, akik az 1954-55-ös évben születtek. Számukra először az általános katonai kötelmekből, tereptanból, löveléletről, fegyver- és anyagismeretből elméleti kiképzést tartott az üzem MHSZ felelőse. A most elkészülő lőteren kerül sor a gyakorlati löklétre. Az ötven méter hosszú pályán egyszerre tizenkét lőállásban folyhat a verseny. A lőter alkalmas kispuskák és pisztoly versenyek lebonyolítására.

K. J.

Huszonhét kisgyermek névadója

Felcsendül a kórus éneke, elhalkul a zsongás. Csak néha sir fel egyik-másik kis ünneplő, ami ez esetben érthető is, mivel közülük a legidősebb is csak alig múlt egy éves. Huszonhét kis állampolgár, fekete, szőke, barna fejek, sőt akad köztük még kopaszka, csillogó szemekkel, megilletődve, vagy akár éppen legörbülő szájjal hallgatták a Városi Tanács kamarakórusának rövid, kis műsorát ezen a bensőséges ünnepségen.

A IV. sz. bányauzem Corvin Ottó KISZ-szerve-

zete, a gazdasági vezetéssel és a társadalmi szervekkel karöltve, huszonhét kisgyermek névadó ünnepséget rendezte meg a vállalat műszaki klubjában.

„A gyermek belépése a családba, legyen az az első, vagy éppen a tizedik, a legszebb, a legfelelősebb, de a legfelelősebb, jesebb dolog az életben” — mondja az ünnepi szónok. „Minden kis újszülött egyforma lehetőséget kap. A családon belül a szülőknél múlik, hogy milyen segítséget kapnak tehetségük kibontakozásá-

ra.” Pákolitz István költő soraival zárja szavait: „Aludjon, álmoldjon, minden csöpp gyerek / Értük fogjuk egymás kezét emberek.”

A III. kerületi tanács anyakönyvi hivatalának vezetője, Radics Józsefné üdvözölte a megjelent szülőket, névadó szülőket, majd elmondotta: — Tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a most nevet kapott gyermekekből a társadalom hasznos polgárai legyenek. Felhívta a figyelmüket arra, hogy a gyermek nevelése során lehet, hogy áldozatokat is kell majd vállalni, de ez a legnemesebb áldozat az ember életében.

Ezután kis óvodások — az üzem által patronált 39-es dandár úti óvoda növendékei — léptek be kézen fogva a terembe. Énekszóval köszöntötték az ünneplőket, majd az édesanyjaknak piros szegfűt, a kisgyermekeknek kisdobos nyakkendőt nyújtottak át.

A szülők és névadó szülők fogadalmára került ezután sor. Az üzem KISZ-szervezete és szakszervezete bizottsága értékes ajándékokat nyújtott át a gyermekek szüleinek, majd Mészáros István KISZ-titkár mondott pohárköszöntőt.

PÉCSI ÉRCBANYÁSZ — BUDAPESTI ORION

Női nagypályás labdarúgó-mérkőzés

Szeptember 1-én Újmecekalján 16 órakor

Júliusban az Ércbányász női nagypályás válogatottja Budapesten szerepelt az Orion gyár NB I-es női csapata ellen. A mérkőzésre a gyár hatvanéves jubileumi ünnepe keretében került sor. Csapatunk folytatta jó szereplését, kitűnő játékkal 2:0 arányban győztek. A csapat két gólját Pápainé szerezte. A csapatok vezetői megállapodtak abban, hogy a 23. bá-

nyásnap tiszteletére visszavágó mérkőzést játszanak, melyre szeptember 1-én 16 órai kezdettel kerül sor az Ércbányász sporttelepén. Mint arról értesültünk, az orionosok igen készülnek a visszavágóra. Ha budapesten nem sikerült győzni, most szeretnék bizonyítani. A mieink is szorgalmasan edzenek és készülnek a visszavágóra, hogy a hazai közönség

előtt is bizonyítsák tudásukat. Miután szombat délután más sportesemény nem lesz, reméljük, hogy dolgozóink és a női labdarúgást kedvelő szurkolók népes tábora biztatja győzelemre csapatunkat. A mérkőzésre érvényesek a PMSC bérletei. Érdeemes lesz kijönni a mérkőzésre.

K. M.

Bányásznapi sportprogram

A tömegsport bizottság a XXIII. bányásznapi tiszteletére augusztus 21-től szeptember 1-ig, a hagyományoknak megfelelően, 7 sportágban rendezett bányásznapi villámturnát, a bányászok részére. További program: szeptember 1-én női labdarúgó-mérkőzés, Ércbányász—Bp. Orion Újmecekalja 16 órakor; cselgáncs: II. osztály vidék bajnokság Pécs; labdarúgás NB I.: Bp. Honvéd—PMSC; Kézilabda NB I.: Újpesti Dózsa—PMSC. Augusztus 29-én kézilabda NB I.: PMSC—Szondi SK, Komló 10 óra.

FELHÍVÁS

A Mecseki Ércbányászati Vállalat és a PMSC tömegsport bizottsága 1973. szeptember második felében beindítja a városi nagypályás labdarúgó- és sakkbajnokságot. Kérjük dolgozóinkat, akik kedvet éreznek az említett sportágakban versenyezni és játszani, jelentkezzenek az üzemi sportfelelősnél, vagy Kovács Miklósnál a 7-271 telefonon.

A PIHENÉS SZOLGÁLATÁBAN

Az elmúlt két év alatt 16 millió szovjet állampolgár töltötte szabadságát szanatóriumokban és üdülőknél. Az utóbbi időben sok gyár, üzem, állami gazdaság, mezőgazdasági szövetkezet, intézmény létesített saját üdülőtelepet, sport- és turistatáborokat, halász- és vadászházakat. Jelenleg az országban 12 ezernél több ilyen létesítmény van. Egy év alatt megközelítőleg 15 millióan üdülhetnek ezeken a helyeken.

(APN)

Köszöntjük a III. országos bányász honvédelmi lövész bajnokság résztvevőit!

- A hazalak harmadszor is győzni szeretnének
- Rekord nevezés a női csapatoknál
- Lázás készülődés a szeptember 8-1 döntőre

Az a megtiszteltetés érte a Mecseki Ércbányászati Vállalat szakszervezeti bizottságát, tömegsport bizottságát közösen a vállalati MHSZ szervezettel, hogy harmadszor is vállalatunk rendezheti meg az iparág nagy seregszemléjét, a III. országos bányász honvédelmi lövész bajnokságát.

Még kis múltja van a versenyeknek, de eredményekben és hírnévben annál gazdagabb. Az első verseny 1971-ben volt, mindössze hat csapat részvételével. 1972-ben már tizenegy férfi és három női csapat nevezett, az idei versenyre rekord nevezés érkezett, eddig tizenhárom férfi és kilenc női csapat jelezte érkezését az országos lövész bajnokságra. Különösen a MÉV csapatainak szereplése egyedülálló. Férfi csapatunk kétszer, a női csapatunk egy alkalommal bizonyult legjobbnak. A szeptember 8-i versenyen mindkét együttesünk szeretné megvédeni eddigi első helyét, hogy gazdagítsák sporteredményeinket. Az országos verseny a városi lőtéren kerül megrendezésre, mivel a IV. sz. bányász lőtere erre a versenyre kicsinek bizonyult. A férfiak 30 lövéses, összetett; fekvő, térdelő és álló, a nők 10 lövéses, fekvő testhelyzetből versenyeznek. A verseny folyamán értékelve lesznek a női és férfi csapatok, valamint az egyéni helyezések. A győztesek és helyezettek értékes jutalomban részesülnek a díjkiosztó ünnepségen, amely a Ságvári Endre Művelődési Házban kerül megrendezésre. A tiszteletdíjakat Tóka Jenő igazgató, a verseny fővédnöke, adja át. A vállalat vezetősége anyagiakban és erkölcsileg is minden támogatást megadott és megad a verseny sikeres megrendezéséhez, és lebonyolításához. A vállalat vezetősége személyesen is részt vesz a verseny megnyitóján és záró ünnepségen. A városi lőtéren a MÉV fúvószenekara szórakoztatja a versenyzőket a megnyitójától kezdve, a jelentés és a beszédek elmondása, továbbá a Bányász himnusz elhangzása

Pillanatkép az országos bányász lövészverseny díjkiosztó ünnepségéről, Vértés József, a megyei MHSZ titkára köszönti a résztvevőket

Fotó: Jobb János

után, 9 órakor kezdetét veszti a versenysorozat. A vállalat vezetősége a verseny rendező bizottsága, és a vállalat dolgozói nevében köszöntjük a verseny résztvevőit, vezetőit és ki-

vánjuk, hogy az 1973-as évi bajnokság is segítse elő az iparág dolgozóinak sportbarátságát, vívjának sportszerű küzdelmet e rangos versenyen.

Kovács Miklós

A TÁPPÉNZRŐL (II.)

Szimulálás

A táppénzes helyzet alakulását döntően befolyásolja a keresőképtelenséget eredményező betegségben szenvedő dolgozók száma. Szocialista államban élve természetesen tartjuk, hogy a megbetegedett dolgozó, amennyiben betegsége megkívánja, gyógykezelésének időtartalmára táppénzben részesítjük. Azonban vannak egyesek, kik társadalmunk és a gyógykezelést végző orvosok humanizmusát kijátsszák és betegséget színlelnek akkor is, amikor valójában semmi bajuk sincs, csak éppen nem akarnak dolgozni.

Az orvosok kötelessége a beteg panaszát meghallgatni, megvizsgálni és kétes esetben rendelőintézeti, vagy kórházi kivizsgálásra utalni. Természetesen időt vesz igénybe, amíg a megfelelő vizsgálatok után, az orvos nyugodt lelkiismerettel kimondhatja, hogy „semmi baja sincs, dolgozzon”. A felesleges kivizsgálás pár napi munkakiadását okoz, az orvos idejét és energiáját más beteg embertől elvonja, a laboratóriumi, röntgen és egyéb vizsgálatok tetemes költséggel járnak, így egy szimuláns kiderítése államunknak sokszor komoly anyagi károsodást jelent,

amit tulajdonképpen büntetni kellene.

Lelekiismeretes orvostól nem kívánhatjuk, hogy a panaszadó embert vizsgálata nélkül dolgozni küldje, mert vajon mi történne, ha például egy azonnali műtétet igénylő vakbélgyulladásos beteget nem vizsgálna meg és a beteg meghalna. Az üzemekben a seijejtért nem jár börtön, de az ilyen felületesség oda vezethet. Tehát a jóhiszemű orvost nem nagy dicsőség pár napra becsapni, csupán lelkiismeretlenség, mely már nincs megszű a büntözéstől.

A dolgozó, aki fél éjszakát a vendéglőben tölt és literszámra issza az alkoholt, az másnap ne az orvoson keresztül próbálkozzon igazolást nyerni, hanem „aki legény a kocsmában, az álljon a talpán a munkahelyén is”.

A dolgozók betegségeit és a táppénzes helyzetet állandóan figyelemmel kísérve észrevettük, hogy ugyanazon munkát végző két munkahely táppénzes helyzete egymástól nagy mértékben eltért. Az egyik munkahely dolgozói helyben laktak, táppénzes helyzetük 4-5 százalékkal jobb volt, mint a másik munkahelyé, amelynek dolgozói a környező köz-
ségekből jártak munkára.

A nagy különbség főleg a tavaszi és kora őszi időszakokra esett, vagyis a mezőgazdasági munkák idejére, így aztán teljesen nyilvánvaló lett hogy a rosszabb táppénzes helyzetet a dolgozók kétlakísága okozza. Hasonló a helyzet, amikor a betegellenőr a „súlyos”, fekvő lumbagos beteget családi házában építése közben, félmázsás cementlapokat emelgetve találja.

Oldalakon át lehetne sorolni az ilyen és ezekhez hasonló példákat, melyek gyakorlatunkban szinte mindennaposak. Az ilyen esetek a jóhiszemű orvost is előbb, vagy utóbb gyanakvóvá teszik, melynek kárát sokszor a valójában betegek is megérik. Sokkal emberibb és tisztességesebb lenne, ha orvosi rendelőkben csak őszinte szó hangzana el, mert akkor az orvos mindig orvos maradhatna, nem kellene detektív munkát végeznie.

Külön fejezetet érdemel a járványos betegségekkel és női dolgozók helyzetével foglalkozni, de erről legközelebb lesz szó.

Dr. Puskás Ödön
megyei üzemi főorvos
(Folytatjuk)

KERESZTREJTVÉNY

Rejtvényünk vízszintes 1., folytatva a függőleges 17. és 47. sorában József Attila egyik verséből idézzük. Beküldendő e sorok megfejtése 1973. szeptember 10-ig a szerkesztőség címére. A helyes megfejtők között könyveket sorolunk ki.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	14			15					16			17
18			19						20		21	
22		23	24		25			26		27		28
	29			30			31					32
33	34				35	36			37			38
39	40		41					42			43	
44		45		46			47			48		
49				50			51			52		
53			54				55			56		57
58		59			60					61		62
	63			64				65				66
67		68				69	70		71			72
73		74				75			76			77
78			79					80		81		82

Vízszintes: 14. Talál. 15. Nem közel. 16. Juttatná. 17. Mutató szó. 19. Rekeszté. 21. Figyelmeztet. 22. Kicsinyítő képző. 23. Adnak neki. 25. Helyhatározó rag. 26. P.A.I. 28. Nemzeti Vállalat. 29. Keleti étel. 31. Csúnya. 32. Indulat. 34. Férfinév. 37. Nátrium vegyjele. 38. Névelő. 39. Vasár. 41. Kezerve laps. 42. Kicsinyítő képző. 43. Mennyasszony. 44. Zokogó. 46. Község Somogyban. 47. Házl állat. 48. Középen képező. 49. Ez jó, keverve. 50. Földet tőr. 51. Szesz ital. 52. Izesítő. 53. T.E.I. 54. Kötőszó. 55. Férfinév. 57. Szobor eleje. 58. A.K. 59. Létezik. 60. Időjárás jelzője lehet. 62. O.S.Z. 63. Erdel terület. 65. Férfinév. 66. Kötőszó. 68. A.E.R. 69. Kerges. 71. T.E.O. 72. Olasz folyó. 73. Becézett női név. 75. Előli halad. 77. Szakít. 78. Tele van. 80. Pest megyei közsébe való. 82. Ev — latinul.

Függőleges: 2. Gyümölcs. 3. Becézett női név. 4. Igeköző. 5. Minisztertanács. 6. Betegség jele. 7. Az erődítmény. 8. Női név. 9. Helyhatározó szó. 10. Kérdőszó. 11. Helyhatározó rag. 12. Becézett férfinév. 13. Azonos mássalhangzó. 18. Fejfedő. 20. Víztartó edény. 23. Gyakori családnév.

24. Társas tánc. 26. Olasz folyó. 27. Női név. 30. A ruha lesz néha ilyen. 31. R.N. 33. Jugoszláv város. 35. M.A.B. 36. Csont — latinul. 38. Olasz város. 40. Ügyel rá. 42. Királyi feldísz. 43. A feleség apja. 45. Azonos magánhangzók. 48. Kötőszó. 51. Képes rá. 54. Koros. 55. T.O. 56. Kevert bőgre. 59. Korszak. 60. B.S. 61. Azonos magánhangzók. 64. Hegyes szerszám. 67. Szedi a lábát. 69. Kovácsszerszám. 70. Fontos tápszer. 72. Fizetési eszköz. 74. Mint függ. 9. 75. E.I.K. 76. Evszak. 77. Kevert tan. 79. T.R. 80. Gyermekköszöntés. 81. Római kettes. 82. Arzén vegyjele.

Juhász Károly

Lapunk augusztus 1-1 számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Komoly, nehéz érc, mond el, mi volt a föld mélyében, mikor merev érvoltál a kőzet között és a gyökerek sem hatoltak le hozzád?

Könyvjutalomban részesültek: Rudnay Miklósné (Központ), Német Jenőné (Pécs), Ybl Miklós u. 7/3.), Magvas Agnes (Pécs, Jedlik A. u. 5/a).

HÍREK

— A vállalati szakszervezeti bizottság augusztus 31 és szeptember 6. között üdülést szervezett Balatonfüredre, a vállalati nyugdíjasok részére. Az üdülésre 41 fő jelentkezett. Az augusztus végén szervezett egyhetes gyermeküdülétes utyan — amelyben 125 gyerek vett részt — most újabb réteg kap kedvezményes üdüléti lehetőséget.

— Virágh Károly kutatási osztályvezető a KGST keretében — mint szakértő — Mongóliába utazott, ahol az objektumok telepítésének vizsgálatában vesz részt.

— A vállalati fúvószenekarunk augusztus 7-én és 22-én Harkányban a szabadtéri színpadon sikeres hangversenyt adott. A zenekar augusztus 30-án és 31-én az üzemekben és Újmecekalján köszöntötte dolgozóinkat és családtagjait a bányásznapi alkalmából.

— A vállalati szakszervezeti bizottság az augusztus 10-i ülésén megtárgyalta az 1973. évi bérpolitikai elvek végrehajtásának tapasztalatait. A jelentés megállapította, hogy a hatóságilag meghatározott és a saját erőből végrehajtott bérfejlesztés következtében, az első félévben 19 millió forinttal több bért kaptak dolgozóink, mint az előző év hasonló időszakában. A munkások átlagbére 11,8 százalékkal, az alkalmazottaké 7,9 százalékkal volt magasabb, az említett időszakban.

— A Baranya megyei IBUSZ különvonattal társasutazást szervez a Szovjetunióba november 20-26 között. A Kijev—Moszkva Béke és barátság vonattal 320 fő utazik ki. Vállalatunk dolgozóit 28 fő képviseli.

— Színházberletek igénylése az új színházi évadra: MÉV munkásszálló, Sütő Ilona.

MECSEKI ÉRCBANYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő:
Gélsz Ferenc

Szerkesztő:
Ragónca János

Szerkesztőség:
Munkásszálló A épület I. 5.
(Pécs, III., Hajnóczy u. 35.)
Telefon: 15-851 Vállalati: 147

Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:
Braun Károly
Telefon: 15-000

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiakkal.
Előfizetési díj egy évre 12,- Ft

MEGJELENIK
KETHETENKENT

MÉV Nyomda
Felelős vez.: Dr. Hangos Lajos

MEJELŐLÉS

DÍSZÜNNEPSEG A NEMZETI SZÍNHÁZBAN

Vállalatunk fúvószenekarának hangversenye. Vezényel Apáthy Árpád karnagy

Csorba Tivadar, Pécs város Tanácsa művelődési osztályának vezetője ünnepi beszédet mond

Ujmecekalja iskolának úttörő küldöttsége verssel, dallal köszönti dolgozóinkat

Ércbányász

Világ proletárjai, egyesüljetek!

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

X. ÉVF., 18. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1973. SZEPTEMBER 15.

Ki a nehéz helyzetből!

Bányásznap helytállás a IV. sz. bányauzemben

Milyen gondtalan lehetne az élet, ha minden úgy történe, ahogyan tervezzük. Ha mindig és annyi üres csille lenne akkor, amikor kell, ha a kirobbantott üreg se kisebb, se nagyobb nem volna, mint ami az ácsolat mintaszere beépítéséhez szükséges, és lehetne még folytatni. Sajnos még a legideálisabb körülmények esetében sincs zökkenő nélkül minden. Sokszor, mint derült égből a villámcsapás egy-egy váratlan körülmény felborít mindent, dugába dönti a szép terveket.

A IV. sz. bányauzem termelési volumenével nem volt különösebb probléma. Ha nem is minden zökkenő nélkül, de hónapról hónapra teljesítette időarányos tervét. Közbejött azonban egy váratlan üzemzavar, ami augusztus 6-án és 8-án kétnapos szállítási, termelési kiesést okozott. Ez a két nap elég volt ahhoz, hogy az üzem terv teljesítése 100 százalék alá essen.

Az üzemvezetés részére nem kis gondot okozott a kétnapos kiesés miatti lemaradás bepótlása. Már már úgy látszott, hogy a XXIII. bányásznapon lehajtott fejjel kell szégyenkezni a IV. sz. bányauzem dolgozóinak. Kerekes Jenő üzemvezető elvtárs akkor arra gondolt, hogy személyesen kellene beszélni a dolgozókkal. Bizott abban, hogy mint már annyiszor a történelem folyamán, a bányászokra mindig lehetett számítani, és most is megértik az üzem nehéz helyzetét, s mindent elkövetnek a lemaradás behozása érdekében. A termelést irányító műszakiak, és maga is személyesen augusztus 20-a után csapatról csapatra járva kérték a dolgozókat, hogy a bányásznap tiszteletére segítsék az üzem nehéz helyzetében és próbáljanak megtenni mindent a lemaradás behozása érdekében. A felhívás nyomán termelő csapatunk egy emberként, szívvel lélekkel végezték munkájukat. A lel-

kes hozzáállás eredményeként kimagasló teljesítmények születtek. Lehetne sorolni az 50-es, 54-es, 6-os, 18-as, 53- és 9-es, 21-es és a többi, példásan helytálló brigádok, akiknek lelkes munkájuk során a XXIII. bányásznap tiszteletére az üzem termelési

tervét 106,9 százalékra teljesítette.

Bár ebben a lelkes munkaversenyben nem ért el első helyezést a Bosch János vezette 65-ös, vagy a Szabó László 59-es csapata, de rendkívüli teljesítményükkel felhívták magukra a figyelmet. E két csapat még nem tekinthet vissza nagy múltra. Mindkettő újonnan alakult és az „öregebb” 65-ös is alig fél éves. Mint új csapatok, igyekeztek lépést tartani a nagy múlttal rendelkező többi csapattal, ami többek között sikeres is.

Györkös József

Munkavédelmi vetélkedő a IV. sz. bányauzemben

Hasznos befektetés

együttes pontszámok adták.

A robbantómester és robbantó vajúri csoportból az elérhető maximális pontszám 53 volt, melyből Volák János, Andriks István és Király Imre robbantó vajúrok 52-52 pontot érték el. A vajúr, segédvajúr csoportban elérhető maximális pontszám ugyancsak 53 volt. Ebben a csoportban a legjobb eredményt Honti Lajos vajúr érte el, 51 pontszámmal. A villanszerelők közül Dunavölgyi János 40 pontot, lakatos és gépészek közül Palágyi Ernő 44,7 pontot, csillás és szállítók közül Szabó István mozdonyvezető 42 pontot, a bányafúrás dolgozói közül pedig Tóth Béla és Ságvári Gyula fúrómester 46-46 pontot értek el.

A vetélkedő a legjobbak részére nemcsak a baleseti előírások felfrissítését

Koszorúzás Csertetőn; Emlékezés és tisztelet hős elődeink emlékműve előtt
Fotó: Keller Gábor

Az őszinte elismerés jegyében ünnepeltünk

Piros szegfűk a nézőtéren

Dolgozóink jó munkával, az eredmények növelésével készültek a bányásznapra. A XXIII. bányásznap ünnepségeket üzemünkben augusztus 31-én rendezték. Ezen a napon került sor a hűségjutalmak kifizetésére is. Az ünnepségek előadói megemlékeztek a bányászok, a munkásmozgalm hős múltjáról, s mel-

tatták a jelen időszak bányászainak áldozatos tevékenységét.

Az ünnepségeket dolgozóink munkájának erkölcsi, anyagi elismerése jellemezte. A Bányász szolgálati érdemérem arany fokozatát 7, az ezüst fokozatát 24, a bronz fokozatot pedig 396 dolgozónak kapta meg. Miniszteri kitüntetésben részesült 13 dolgozó. A vállalati Kiváló dolgozó kitüntetés és a velejároló pénzjutalmat 148 fő kapta meg. Igen örvendetes, hogy a vállalati törzsgárda jelvényt, s vele együtt a pénz, illetve tárgyjutalmat — összesen 700 ezer forint értékben — igen sokan érdemelték ki: 15 éves jelvényt 387 fő, 10 éves jelvényt 424 fő, 5 éves jelvényt 425 fő kapott. A már említett 30 millió forint hűségjutalmon kívül a hűségjutalomban nem részesülő alkalmazottak 600 ezer forint bányásznap jutalmat kaptak. A munkaversenyben élenjáró, a kiemelkedő teljesítményt nyújtó dolgozóink pedig összesen félmillió forint jutalomban részesültek.

A központi bányásznap ünnepséget vállalatunk ezúttal a Pécsi Nemzeti Színházban tartotta meg szeptember 1-én délután. A Himnusz elhangzása után Fülöp Mihály színművész szavalt, majd Csorba Tivadar, a Pécs megyei város Tanácsa művelődési osztályának vezetője köz-

vetlen szavakkal köszöntötte a bányászokat. Beszédében kifejtette, hogy a bányászok társadalmi aktivitása igen jelentős. Minden létesítményben benne van a bányászok keze. Az egész városra rányomta kezjegyet, hogy Pécs bányaváros, hogy itt bányászok élnek. Köszönetet mondott az iskolák, kultúrlelkesítők támogatásáért és kérte, hogy a jövőben is segítsék a várost szelvé, jobba tenni.

Ezután harsonák hangjára városrészi mintegy száz úttörője vonult a színházba — a színpadra és nézőtérre egyaránt. Verssekkel és dalokkal köszöntötték a bányászokat. Műsoruk után piros szegfűt szórtak a nézőtérre.

A díszünnepség műsorát Galambos György színművész konferálta. A Pécsi Nemzeti Színház művészeinek műsora, az ünnepségen részt vevő salzburgi Vasutas és a vállalati fúvószenekar hangversenye kedves élményt nyújtott meghívott vendégeinknek, dolgozóinknak. Az ünnepség a Bányászhimnusszal ért véget, amelyet a két zenekar együttesen játszott. A XXIII. bányásznap ünnepségei a csertetői emlékünnepséggel fejeződtek be, ahol dr. Nagy József, a Megyei Pártbizottság első titkára mondott beszédet. A koszorúzás után a hagyományos tűzijáték következett, amely méltóan zárta a szép napot.

J. K.

Gy. J.

Ünnepségek, kitüntetések, jutalmak, önfeledt szórakozás, vidámság

Aranydiplomát kapott vállalatunk

Központ

A központ dolgozói az irodaház tanácstermében ünnepelték a bányásznapot. A Bányászhimnusz, s egy szavalt elhangzása után Németh János elvtárs, a szervezési osztály vezetője, méltatta a bányásznap jelentőségét. Ezután Böhm Tibor főosztályvezető elvtárs köszöntötte a gazdasági vezetés nevében a dolgozókat és jutalmakat, kitüntetésekkel adta át.

A Bányász Szolgálati érdemérem ezüst fokozatát ötven, bronz fokozatát tizenhárman kapták meg. A vállalati 5—10—15 éves törzsgárda jelvényt — a velejáró pénz- és tárgyjutalommal — hetvenkettő dolgozó kapta meg. Kiváló dolgozó kitüntetésben tizenötven részesültek. Ezen a napon a központ dolgozói közül kilencvenhat fő 40 ezer forint jutalmat kapott.

A kitüntetések, jutalmak átadása után dr. Balassa László elvtárs, a Városi Tanács III. kerületi Hivatali vezetője, a Pécs megyei város Tanácsa megbízásából aranydiplomát adott át vállalatunknak, az Egy napot Pécsért mozgalom keretében kifejtett eredményes munkáért. Ugyancsak aranydiplomát kapott a központ Ybl Miklós szocialista brigádja. Dr. Balassa elvtárs köszönetet mondott a dolgozóknak, akik lelkesen segítettek a városrész gondjainak megoldásában, az iskolák, óvodák patronálásában. Kérte, hogy ebben a szellemben dolgozzanak továbbra is a város szebbé tételéért.

II-es üzem

A II. sz. bányáüzemben a bányásznapot az emlékezés és értékelés jegyében ünnepeltük. Megemlékeztünk őseink, az elmúlt rendszer bányászainak hősi életéről, akik emberfeletti munkával adták meg ma is követendő példát a helytállásra, akiknek még sokszor kellett a nagyobb kenyérért és emberi jogaikért is harcolniuk, de meghallgatás helyett csak a sortűz dördült. Ha kellett, mint vöröskatonák, fegyverrel a kézben is állították életüket a proletár hazáért.

Bár ők már nem élhetők meg, de áldozatuk nem volt hiábavaló. Mi, örökösökként már békében építhetjük szocialista hazánkat. És e munkánk értékelésének egyik jó alkalma a bányásznap. Megtesztünk e mindent, amit lehetőségeink megadnak? Igyekezettünk jelzik: a nehéz fizikai munka és az egészségre káros folyamatok csökkentése, új robbantási technológia, felsővezetékes mezdonyzállítás, új szkrépek, rakodó- és fűrőgépek, modern biztosítási technológia, lanovka, sza-

bad szombat, kétműszakos termelés stb. Eddigi eredményeink is figyelemre méltóak: évek óta egyenletes tervteljesítés, Élüzem és a Szocialista munka üzeme cím elnyerése.

De ismerjük feladatainkat is, amelyek megvalósításához további erőfeszítések szükségesek.

III-as üzem

A III. sz. bányáüzemben nem volt bányászzenekar, ünnepi díszként is alig valami. Nem is kell több. Mit tudjuk, hogy a Föld ma sem adja magát könnyebben, a kasok surrogása is ugyan olyan, mint máskor. A hangos ünneplés nem a mi kenyérünk. Reggel a felolvasóban magnetofonról szólt a Himnusz, s az üzem vezetői egyszerű szavak kíséretében adták át a törzsgárda jutalmat. Más ünnepségeinken hasonló körülmények között köszöntöttük Kiváló dolgozóinkat és a törzsgárdát úgy, ahogy a közülnk valókat köszöneti kell.

A megemlékezés szavait a Bányászhimnusz zárta le, s indult ki-ki a munkahelyére a biztos tudattal, hogy miénk a legtöbb, amit társadalmunk csak adhat: a megbecsülés.

IV-es üzem

Délután három órakor a Himnusz hangjaival kezdődött a IV. sz. bányáüzem bányásznap ünnepsége. Kerekes elvtárs ünnepi beszédében méltatta a bányásznap jelentőségét, a múlt rendszerben legjobban lenézett és elnyomott bányászok megváltozott életét, és kegyelettel emlékezett meg a jobblétért folytatott harcban hősi halált halt bányászokról. A jellemükről elmondotta, hogy az elmúlt termelési évben elértük a megtisztelő Élüzem címet. Üzemünk dolgozói 1972-ben ötezer, 1973-ban eddig mintegy háromezeröttszáz társadalmi órát teljesítettek az üzem építésében, szepítésében.

Skalicki elvtárs a BDSZ elnöksége és a NIM megbízásából köszöntötte a jelenlevőkön keresztül az üzem valamennyi dolgozóját és családtagját. Bencze elvtárs az Egy napot Pécsért mozgalom keretében végzett társadalmi munkáért a Városi Tanács által adományozott ezüstdiplomát nyújtott át Kerekes elvtársnak. Ezután került sor a termelésben élenjárók kitüntetésének átadására.

A XXIII. bányásznapon a IV. sz. bányáüzemben kettő Kiváló bányász miniszteri kitüntetés, hét 25 éves arany, ezüst; hat 20 éves ezüst; huszonhét 15 éves bronz és hatvan-kettő 10 éves bronz fokozatú Szolgálati érdemérem kitüntetés került kiosztásra. Az 5—10—15 éves törzsgárda tagok, Kiváló dolgozók, munkaversenyben élenjárók és egyéb jutalmak címén az üzem dolgozói között mintegy 440 ezer forint került kifizetésre a 8 milliót meghaladó hűségjutalmon felül.

Az ünnepség a Bányászhimnusz hangjaival ért véget.

Kutató-mélyfúró

üzem

A vállalat legelső, legidősebb üzeme, a Kutató-mélyfúró üzem dolgozói a bányásznap alkalmából a múlt emlékezték, hogy annak küzdelmeiből, eredményeiből erőt merítsenek a jelen és a jövő feladatainak megoldásához. Suha Ferenc üzemvezető tanulmányának is beillő ünnepi beszédében elemezte a bányászat és a mélyfúrás kutatás sok évszázados fejlődését. Üzemeinknek nincs szegyenkezni valója: technikai fejlődésünk, gazdasági eredményeink sok esetben az országos, sőt az európai élvonalban járnak.

Az ünnepségen együtt voltak az üzem nyugdíjasai, akik nagy érdeklődést tanúsítottak az új eredmények iránt. Örömeink adtak kifejezést, hogy még ma is gondolnak rájuk, s az üzem vezetősége meghívta őket is az ünnepségre.

Egy miniszteri dicséret, 11 Kiváló dolgozói cím jelzi az üzem jó munkáját. Nem csoda: az itt dolgozók 72 százaléka törzsgárdatag, ezen belül pedig 39 százalék 15 évnél régebbi. Az összetartozás, összefogás reméljük, a jövőben is meghozza majd gyümölcsét.

Kísérleti-kutatási

és automatizálási

üzem

A Kísérleti-kutatási és automatizálási üzem fennállásának 11 éve alatt, a 75. dolgozó részesült az idei bányásznapon kormánykitüntetésben. A kormány és miniszteri kitüntetések mellett közel 30 százalék a Kiváló dolgozó is. Nagy szám ez, de érthető, ha azt is hozzátesztük, hogy a dolgozók 53 százaléka törzsgárdatag. Igaz tehát, hogy az eredmények eléréséhez a feladatok jó ismerete, felelősségérzet, hűség kell. Hűség az üzemhez, vállalatunkhoz. Különösen igaz ez ott, ahol az eredmé-

nyek legtöbbször csak hosszú évek munkája után érnek be.

Üzemünk, dolgozóink lassan „öregszenek”, de ez az öregedés egyben fejlődésünk egyik alapja is, bányászatunk érdeke, olyan szükséglet, melyet az eredményesebb bányaművelés, ércfeldolgozás vár tőlünk, s amelyet munkánkkal szolgálni akarunk még sok-sok éven át, hogy ezután méltóan ünnepelhessük az eljövendő bányásznapokat.

Szolgáltató üzem

A Ságvári Endre Művelődési Házban bensőséges ünnepségen emlékeztek meg a Szolgáltató üzem dolgozói a XXIII. bányásznapról. Az ünnepi beszéd elhangzása után került sor a Kiváló dolgozó jelvények a Bányászati érdemérem átadására, majd a 15 éves dolgozók köszöntésére.

Az üzem KISZ-tagjai becsületes helytállással járultak hozzá az eredményekhez, ezért közülük hatan Kiváló dolgozó kitüntetésben részesültek. Jó munkájukért lehet megemlíteni Varga Pált, Morvai Nándort, Kaszanicz Oszkárt, Fodor Dezsőt és Balassa Bálintot.

Az ünnepségen megjelent dr. Balassa elvtárs is, a III. kerületi Tanács hivatal vezetője, aki az Egy napot Pécsért mozgalom keretében kifejtett társadalmi munka elismeréséért ezüstdiploma oklevellet adott át Kósa József üzemvezető elvtársnak.

Anyag-

és áruforgalmi

főosztály

A bányásznap ünnepségre a főosztály kultúrtermében gyűltek össze a meghívottak. Ünnepi beszédet mondott dr. Hangos Lajos, a főosztály vezetője. Beszédében megemlékezett a bányászok hősi múltjáról, a jelen időszak feladatairól, vállalati eredményeinkről és tennivalóinkról. A nagy tetszéssel fogadott ünnepi megemlékezést követően Geisz Ferenc elvtárs köszöntötte a vállalat képviselőit a főosztály dolgozóit, és átadta a Bányászati kiváló dolgozója és a Bányászati Szolgálati érdemérem kitüntetésüket. A kitüntetések átadását — a törzsgárda jelvények és jutalmak, a Kiváló dolgozó jelvények és pénzjutalmak átadása követte. Befejezésül dr.

Mozaikok az üzemi bányásznap ünnepségekről

Vállalatunk fúvószenekara köszönti a IV. sz. bányáüzem dolgozóit

A katowicei Michal bánya fúvószenekara a Széchenyi téren

A salzburgi vasutas fúvószenekar ténzenét ad a Színház téren, háttérben vállalati zenekarunk
Fotó: Keller Gábor

Hangos Lajos főosztályvezető elvtárs köszönetet mondott az eredményes munkáért a főosztály dolgozóknak és gratulált a kitüntetetteknek.

A főosztály dolgozói közül a XXIII. bányásznapon Ravasz Gyula elvtárs a Bányászat kiváló dolgozója, Dr. Hangos Lajos elvtárs a Bányászat Szolgálati érdemérem ezüst fokozata, további hét fő a Bányászati Szolgálati érdemérem bronz fokozata kitüntetésben részesült.

A 15 éves törzsgárdatagok megjutalmazása után a Városi Tanács III. kerületi Hivatala részéről Németh Péter elvtárs aranydiplomát adott át az üzem szocialista brigádjai részére patronáló tevékenységükért.

Ércdúsító üzem

Augusztus 31-én mintegy kettőszáz meghívott vendég foglalt helyet az EDÜ kultúrház nagytermében. A

Bemutatjuk a pécsi nagyüzemeket (4.)

A
börgyár

A börgyártás egyik legfontosabb tényezője a víz. Ez az oka annak, hogy a pécsi tímárok nagyrésze a Malom utcában telepedett le, mert annak idején itt folyt le a Tettye patak vizének egyik ága. Höfler András tímár 1758-ban jött Bajorországból Pécsre és 1762-ben megszerezte a pécsi polgárjogot. Az ő tímárságából fejlődött ki a mai Pécsi Börgyár. Ebben az évben az ő eljárásával már nem török, hanem nyugati módszerrel készítik a kecskebőr szattyánt. Az alapító Höfler utódai a tímár mesterséget tovább folytatták. Kiemelkedik közülük Höfler János, aki rendkívül energikus ember volt, nagyszerű szakmai és pénzügyi érzékével a XIX. század végén a kapitalista börgyártás elindítója, 1884-ben megalakítja a Höfler Testvérek és Társa céget.

A gyártelep az egykori Postavölgy (ma Siklósi út) útvonala mellett fekszik. 1889-ben árverésen vették meg Höflerék a volt Madarász-téle vasgyárat, mert a Rákóczi úti manufaktúra már nem elégítette ki a termelés követelményeit. A gyártelepen ekkor négy épület állt, s ilyen helyi adottságok mellett már új módszerrel, a kapitalista fejlődésnek megfelelően foghattak hozzá a termelés megszervezéséhez. Üzemi célokra először a belső két nagy épületet rendezték be. Itt működött az első gőzgép, amely megteremtette a termelés gépesítésének alapját és új fejezetet nyitott a pécsi börgyártás és egyben a pécsi iparfejlesztés történetében. Budapesten a milleneumi kiállításra már a magyar bőrpar nagy haladása volt látható, amelyhez a pécsi gyár termékei is hozzájárultak. 1907-ben az országban talán elsőként kezdték a borjúbőrbőr gyártását is. 1912-ben (sok adósságuk miatt) részvénytársasággá alakultak. Az 1932. évi budapesti bőrpari nemzetközi vásáron elismerést arattak a gyár termékei: a

Az alagútszerű szárításnál felragasztják a bőröket
Fotó: Keller Gábor

natur és fekete blankbőrök, krupontalpak, juhbélés és kabátbőrök. Ezekben az időkben már a Pécsi Börgyárnak „leány vállalatjai” is voltak. A háború éveit alatt nyereg- és tölténytáskákat, más hadi felszerelési cikkeket gyártottak.

1948. március 26-án az államosítással a munkások vették át a hatalmat és kezdetét vette a gyár nagyarányú fejlesztése. Szűcs József tímáregéd lett az államosítás után a gyár igazgatója. A termelésben elért eredményeiket bizonyítja, hogy 1950. első negyedévében nyerte el a gyár első ízben az Elüzem címet. 1952-ben Bérci Pált nevezték ki a gyár igazgatójának, aki húsz éven keresztül vezette a gyárat. 1973. január 1-től Csendes László lett a régi gyár fiatal igazgatója.

A vállalat termékei: a keményáru, puhabőrök és bőrost alapanyagú rost-műbőr. A termékeket nyers marha- és sertésbőrökből állítják elő. A rost-műbőr alapanyaga a cserzett marhabőrök faragási forgácsa. Termékeiket felhasználja a cipőipar, disznóipar, a ruházati konfekcióipar, szerszám- és műszaki bőrűkat előállító ipar. Sok bőrt 20–40 félé színben állítanak elő. A szép kivitelű bőröket 79 százalékban a hazai, 21 százalékban a nyugati piacokon értékesítik. Fő exportcikkük a ruházati ser-

tésvelour, amely rendkívül keresett és világszínvonalú termék, ezért az export 55 százalékát ez adja. Új termékük az ingvelúr. A gyár termelési értéke 1972-ben 1,56 milliárd forint volt és 133,8 millió forint tényleges nyereséget ért el. A gyár dolgozóinak száma 2500, s három műszakban dolgoznak. A gyárban az elmúlt évek alatt sokat tettek az üzem korszerűsítéséért, ennek ellenére sok elavult üzemrész van. Ezért 15 éves, átfogó fejlesztési tervet készítettek, mely három szakaszban kerül megvalósításra. Első szakasz: 360 ezer négyzetméter: marha puhabőr; második szakasz: 500 ezer négyzetméter sertés puhabőr, harmadik szakasz: korszerűsítő rendezés. A bőrpari fejlesztést indokolja, hogy a cipőipari kapacitás jelentősen meghaladja a börgyártó kapacitást.

A Pécsi Börgyár három éve önálló gyár lett, azelőtt tröszt formában dolgozott. Nehéz feladatok előtt állnak a gyár vezetői és dolgozói: építkezés, korszerű gépek beszerzése, a technológiai sorok kiegyenlítése, megfelelő mennyiségű és minőségű bőrök előállítása. A gyár jó munkája hozzájárul továbbra is ahhoz, hogy szép és tartós cipőket, táskákat, ruhákat és kabátokat gyártsanak az ő általuk készített sokféle bőrökből és lakkbőrökből.

MERRE HALADUNK?!

Őszintén a patronálásról

Ez év január 1-én lépett életbe az a rendelkezés, amely a szocialista brigádmozgalom és a szocialista brigádok gazdasági, politikai segítségét a műszaki dolgozók munkaköri köteleességévé tette. Ezzel megszünt a brigádoknak — műszakiak által történő — patronálása.

Most nem azokról az esetekről akarok írni, amikor a patronálás formális volt, hanem olyan közösségekről, ahol a patronáló ténylegesen segítette a brigádot minden probléma megoldásában és a közös munka nyomán nagyon komoly és szép eredmények születtek. Nemrég tanácskoztak a vállalati szb rendezésében részvevők, művezetők. A tanácskozáson az ÉDÜ, a Szolgáltató üzem műszaki dolgozói vettek fel, hogy a rendelettel nem értenek egyet és kéri a szakszervezeti bizottságot ennek a véleményüknek a tolmácsolására.

Röviden én is szeretnék hozzászólni a vitához. A II. sz. bányauzemben 1960. január 1-én alakítottunk egy termelő csapatot. A csapat tagjai robbantómesteri, fenntartási, vagy körletknél tartalékban levő elvtársakból kerültek össze. A következő évben a kis kollektíva két új dolgozó betanítását vállalta, akik azóta is a csapaton dolgoznak, letelepedtek és családot alapítottak Pécsen. A termelési eredmények alapján a csapat állandóan az üzemi élgárdához tartozik, akikre számitani lehet új technológia bevezetésénél, vagy minőségi és mennyiségi munkában egyaránt.

Társadalmi munkában is részt vesznek, amit bizonyít az, hogy a csapatvezető évek óta alapszervi pártvezetőségi tag és aktív munkás. Az elmúlt évek során a hét fős csapatból két dolgozót vettek fel az MSZMP tagjai sorába. Évek óta rendszeresen és konkrétan meghatározott társadalmi munkaórát vállalnak, amit becsülettel teljesítenek is.

Négyen rendszeresen járnak pártoktatásra, egy fő a szakszervezeti bizalmiak részére rendszeresített oktatásra jár. A 7. és 8. általános iskolai osztály el-

végzésére idáig három fő, a mostani oktatási évtől kezdve pedig még két fő jelentkezett. A bányaiipari technikum második évfolyamára egy fő jár.

A brigád kétszer volt aranykoszorús, és egyszer a Vállalat kiváló brigádjára címet nyerte. A csapaton mindenki Kiváló dolgozó. A csapatvezető 1972-ben a Munka érdemrend bronz fokozatát kapta.

A csapatot megalakulásától kezdve „patronáltam”, illetve részt vettem minden megmozdulásában. A közös munkavégzés alatt megismertük egymást, egymás családját. Közös kirándulásokon, összejöveteleken, kulturális rendezvényeken vettünk részt. Büszke voltam arra, hogy az általam patronált brigádban mindenki tanul, a munkáját komolyan veszi, szakmailag képz magát, hiszen az évek folyamán mindenki segédvájár, robbantómesteri vizsgát tett.

A patronálás nem egyoldalú, mechanikus, esetleg kiváltásokat biztosító, úgynevezett segítségnyújtás volt, hanem a feladatok, a vállalt célkitűzések közös megvalósítását jelentette. Nem részesültem anyagi előnyben, vagy a brigád által elért anyagi, erkölcsi elismerések egyikeben sem. Ezért érintett rosszul és nem hat rám kedvezően a munkaköri kötelesegről hozott rendelkezés.

Az évek során sokkal többet, alaposabban és szí-

vesebben dolgoztunk együtt a „patronált brigáddal”, mint azt a munkaköri köteleesség indokolta volna. Felmerül bennem az a gondolat, hogy a hozott rendelkezés nem állítja-e alacsonyabb szintre a mércét a korábbiaknál. Minden gazdasági vezető kötelessége a hármás jelszó megvalósulás feltételeinek biztosítása.

Minden műszaki vezetőnek nemcsak feladata, hanem érdeke, erkölcsi kötelessége a szocialista brigádok versenymozgalmának a támogatása, irányítása, hiszen a tervek teljesítése is ettől függ. Ha viszont valaki a fenti kötelességeinek eleget tesz és ezen felül még pluszban „patronál” — segít — egy brigádot, akkor az én véleményem szerint az ilyen irányú munkát nem leállítani, hanem támogatni, elterjeszteni kellene.

Ugy értem, hogy a hozott rendelkezés nem segíti, hanem szűkebb keretek közé zárja, sablonossá teszi azt a mozgalmat, aminek kialakításán és tényleges tartalommal való megtöltésén fáradoztunk idáig. Arra szeretném kérni e cikket keresztyül a szocialista brigádokat, az őket segítő műszakiakat, a társadalmi szervek vezetőit, hogy írják le véleményüket, amiket összegezve továbbítani lehetne illetékes szerveinknek, az arra illetékes felsőbb társadalmi szerveknek.

Füredi Ferenc

A legerősebb ital

A víz. Pécs ebből áll a legszegényebben. Ha a pécsi romantika, a műemlékek, a természeti szépségek, a sajátos tüke patriotizmus felét cseppfolyósíthatnánk, egycsapásra megoldódnának vízgondjaink. Egyelőre azonban illatos Duna-vizet iszunk, kétes tisztaságú strandvizet fürdünk, s előfordul néha, hogy a vizesapokat is hiába vallatjuk.

Meddig? Mik Pécs vízellátásának perspektívái? Ezekre a kérdésekre kerütnünk választ a Vízügyi Igazgatóság vizellátási és csatornázási osztályán Fekete Károly osztályvezető főmérnökötől.

Közismert, hogy Pécs vízszegény — mondotta — ehhez járul, hogy a város fejlődési üteme a vártnál nagyobb volt. A város dinamikus fejlődésével továbbra is számolni kell. A lakosság száma 1985-re körülbelül 170 ezer, 2000-re pedig körülbelül 210 ezer lesz. A vízszükséglet azonban ennél nagyobb arányban nő majd. Egyrészt azért, mert növekszik a házi bekötésű vízzel ellátott lakások száma, másrészt azért is, mert egyre magasabb fajlagos vízigénnyel kell számolnunk. Ez 2000-re napi és személyenkénti 330 liter lesz.

Honnan és hogyan biztosítják ezt a vízgazdálkodás szervei?

Jelenleg a tettyei forrás és karsztakna, Tortyogó és Pellérd 116 fúrt vízkutja, valamint a Mohács—Pécs távvezeték fedezik a város vízszükségletét. A Tettyeforrás karsztvizet ad. A csapadékviszonyoktól függően hozama 2—34 ezer köbméter között változik. Epp akkor a legalacsonyabb, amikor a vízfo-

gyasztás maximális: nyáron.

A Tortyogó—pellérdi terület jó minőségű vizet ad. Most 25 ezer köbméter/nap a hozam.

A Mohács—Pécs távvezeték 1962-ben épült. Harmniché kilométer hosszú. Hetven centiméter átmérőjű vezetéke napi 40 ezer köbméter előtisztított, nyers Duna-vizet szállít, elsősorban az ipar számára.

A IV. ötéves tervben a Tortyogó—pellérdi felfutás fedezi a növekvő igényeket is. 1976 után azonban már új forrásokról kell gondolkodni, egyebek mellett azért is, mert a Tortyogó—pellérdi kutak 50 éven belül fokozatosan kimerülnek, másrészt a Duna-víz — az előbbieknél — nem jelenthet tartós megoldást. Ezt egy Pécs központú regionális vízrendszer jelentheti majd. A rendszer végső bázisának kérdése egyelőre még nyitott. Tamaszkodhat a dunai, vagy a drávai kavics-teraszra. Közben víznyerési lehetőségeit azonban már felkutatják. Ezek:

1. A Karasica-völgy (Szederkény, Máriaké-ménd, Borjád) karsztvíz—rétegvíz—felszíni vízkészlete.

2. A Vókány—villányi karsztvíz.

—h—

A Bikovszkij brigád életéből

A „bikások” dicsőrete

Bányauzemeink lüktető élete elképzelhetetlen a föld alatti és külszíni, valamint a szállítási részleg nélkül. Különösen fontos szerep jut a szállítási részlegnek belül az ércszállító gépkocsivezetők munkájának, ércbányász nyelven mondva a „bikásoknak”.

A brigád 1963-ban alakult, mikor az egyik szovjet úrkísérlet következtében hősi halált halt Bikovszkij úrhajós alezredes. Ennek emlékére vette fel a brigád a Bikovszkij nevet.

Brigádunk fő feladatának tekinti a bányauzemektől kijövő érc és meddő elszállítását, fával és egyéb anyagokkal való zökkenőmentes ellátását. Tízéves fennállásunk óta a szállítási részleg nagy fejlődésen ment keresztül. Új helyiségbe költözött a javi-

tó- és szervizműhely, mely modern, a mai követelményeknek megfelel. A szerelőgárda fiatal, lelkiismeretes dolgozókból áll, akik nagyon jó orvosi gépkocsijainknak. Brigádunk is nagy fejlődésen ment keresztül. Több esetben elnyertük a Szocialista brigád cím különböző fokozatát. A tagok 70 százaléka a Kiváló dolgozó cím tulajdonosa. Három műszakban dolgozunk, de mindig együtt vagyunk a feladatok megoldásánál, bizonyítja ezt a zavartalan bányaszállítás. Brigádvezetőnk Horváth Zsigmond, helyettesei Németh Ferenc és Földi László. Brigádunk 80 százaléka törzsgárdatag. Tagságunk aktívan részt

vesz a munkaverseny-mozgalomban, társadalmi munkában, s egyéb megmozdulásokban. Az újonnan jött dolgozókat segítjük munkájukban, szocialista munkára neveljük őket.

Szocialista szerződést kötöttünk a Bánki Donát és Május 1 szocialista brigádokkal a termelési eredmények javítására, a munkaidő ésszerűbb és helyesebb kihasználására, egymás segítségére érdekében.

A bányásnap és november 7-e tiszteletére egyéni és brigádversenyt vállaltunk, társadalmi munkafelajánlást tettünk, s családos kirándulást szerveztünk. Ez utóbbit végre is hajtottuk. A Május 1 és a VIII. párt-

kongresszus brigád tagjaival családos kiránduláson vettünk részt Csokonayvintónán. Ezen a kiránduláson is érezni lehetett a szocialista brigádok együttműködésének megannyi mozzanatát, mindenki nagyon jól érezte magát. Brigádunk tagjai anyagilag és erkölcsileg is megelégedettek, ez köszönhető az üzem- és üzemegységvezetőknek. A megbecsülést a munkaidő teljes kihasználásával, gépkocsijaink műszaki állagának megőrzésével, balesetmentes közlekedéssel, szállítással, pontos, gyors, gazdaságos munkánkkal igyekeztünk kiérdemelni.

Pandur György

Tanuljunk nyelveket

„Vállaljuk szervezett orosz nyelvű tanfolyam sikeres elvégzését.” A Kísérleti-kutatási és Automatizálási üzem Winkler Lajos brigádjának 1971., illetve 1972. évi brigádvállalásából.

Manapság egyre többen ismerik fel annak szükségességét, hogy az anyanyelven kívül egy, vagy több idegen nyelven is tudjanak olvasni, vagy beszélni. Az idegen nyelvek tanulásának célja különböző lehet. A szakember számára elsődleges cél, hogy szakmai munkájához kapcsolódóan gyorsan és jól tudjon tájékozódni a külföldi szakirodalomban és ha kell beszélni is tudjon a szóban forgó idegen nyelven. Ez egyben megszabja azt is, hogy milyen nyelveket érdemes és kell a szakembernek tanulni.

1969 őszén hirdetését olvashattunk üzemünkben, amelyben az Orosz Nyelvbarátok Köre orosz nyelvű tanfolyamot hirdetett. Erről a tanfolyamról, az itt szerzett tapasztalatokról írok néhány sort. Az aránylag későn megírt cikk nem veszített aktualitásából, mert ismételtlen szövegeket különböző nyelvű és talán különböző szintű tanfolyamok szervezése.

A haladó tanfolyam (kezdő is volt) 21 fővel indult. Vezetője dr. Hajnádi Zoltán, a Tanárképző Főiskola tanársegédje volt. Az órákra kezdetben csak tankönyvből tanultak (az idő előrehaladtával egyre nagyobb szerepet kapott a szisztematikus nyelvtan tanulás is), majd később mind több időt fordítottunk újságszövegek oroszról magyarra, illetve magyarról oroszra történő fordítására. Ezek az írásbeli vizsgára jelentettek jó felkészülést. A tanfolyam vezetője az egész tanfolyam

ideje alatt nagy gondot fordított a társalgásra is, ami viszont a szóbeli vizsga sikeres letételéhez volt szükséges. Hetenként két alkalommal 120—140 perces órákat tartottunk és ahhoz, hogy egy-egy óra felkészülésünk elfogadható legyen, napi 1—1,5 órát kellett otthon is tanulnunk. Köszönet illeti volt tanárunk szigorúságáért, aki — a sok lecke miatt néha-néha mutatott morcos arc kifejezésünk láttán — többször kifejtette, hogy a nyelvtanulás fáradtsággal, kintlódással és lemondással jár. És, hogy ez mennyire így van, azt bizonyítja az a tény is, hogy a tanfolyamot végül öten fejeztük be, akik közül két személy két év múlva, két személy két és fél év múlva tett sikeres nyelvvizsgát.

Tapasztalataink szerint egy nyelvtanfolyam sikerességének feltételei az alábbiak:

1. Az egyes tanfolyamok hallgatói lehetőleg azonos alaptudással induljanak az egyenletes haladás érdekében.

2. Szükséges a kitartó szorgalom és elszántság. Lomb Kató írja Így tanulok nyelveket (egy 18 nyelvű tolmács feljegyzései) című könyvében: „Elvesztett a nyelvtanulásra fordított idő ha egy bizonyos — napi, heti — koncentrációt nem ér el. Átlag körülményeket tekintetbe véve heti 10—12 óra, ez a minimum. Állítsa fel mindenki elfoglaltságának a mérlegét, mielőtt egy új nyelv tanulásába belefog. Ha ennyi időt nem tud, vagy nem akar befektetni, gon-

dolja meg kétszer is a vállalkozást...”. (Az említett könyv egyébként olvasmányoknak is jó és szellemes.)

3. Jó, ha egy adott munkahelyről több hallgató vesz részt a tanfolyamon, ez többek között az egészséges versenyszellemhez is hozzájárul.

4. A kitartó szorgalmat biztosíthatja egy meghatározott cél elérése, például nyelvvizsgának adott időn belül történő letétele. Nagyon jó lenne, ha esetleg a vállalat hozzájárulna a tanfolyam költségeihez, feltétlenül szavaz a sikeres vizsga letételét.

5. A tanfolyam sikerét szolgálja egy jó felkészült, szigorú tanár és a jó tankönyvek is (nagyon jó, ha a tankönyv anyaga magnószalagon is megvan).

6. Szükséges a lámpaláz leküzdése az idegen nyelven történő megszólalásnál (ez főleg a későbbiek folyamán, a nyelv társalgási fokon való tudásánál nagyon lényeges.)

7. Minden lehetőséget meg kell ragadni a tanult idegen nyelv gyakorlására, regény- és újságot olvasás, rádióhallgatás, az idegen nyelvet jól beszélő kollégákkal napi 10—15 perces társalgás — ez lehet szakmai jellegű is.

8. Végül meg kell találni annak a módját — és ez eléggé nehéz — hogy például a nyelvvizsga letétele után, a tanultak ne menjenek veszendőbe, sőt a megszerzett tudás egyre nagyobb és alaposabbá váljon.

Hohmann Jenő

ÚJ MAGYAR DRÁMÁVAL KEZD A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ

Érdekes élményben volt részem 1973. augusztus 23-án. Ezen a napon részt vettem azon az összejevetelen, ahol Garai Gábor költő első drámáját — A lebegő Atlasz-t — beszéltek meg a színészek, a színház igazgatójával, a dramaturgjával és a szerzővel. A megbeszélést külön emlékeztetéssel tette a költő természetesen egyszerűsége. Nagy benyomást tett rám, ahogyan vázolta a dráma mondanivalóját, mert a vázlat olyan tökéletes volt, hogy szinte megelévedtem azok az alakok, figurák, akiről a darab szólt. A költő az 1945-ös eseményeket nem a mai, 1973-as szemmel —

mint ahogy ez napjainkban divatos — hanem mindent és mindenkit az akkori viszonyoknak megfelelően értékelt. Nem akarta az embereket sem jobbá, sem rosszabbá tenni, mint amilyenek voltak abban az időben. Élethűen mutatta be, hogy a felszabadulás milyen választási lehetőséget biztosított minden olyan ember számára, akinek lelkét nem terhelték népellenes és háborús bűnök.

A szerző ismertette, hogy a színészeknek parasztokat kell alakítani, de nem az elcsépelet, ízes beszédű, tétova vagy rafinált parasztot (Szabó Ottó humorosan megjegyezte, hogy azt

a próba nélkül is azonnal el tudják játszani), hanem egyszerű falusi embereket. Az alkotó jellegű megbeszélés hangulatára jellemző, hogy a szerző a színház legfiatalabb színészjének javaslatát is elfogadta az egyik mondat megváltoztatására.

A látottak és hallottak után ítélve egy jó darab kerül műsorra, s várom azt a napot, amikor már a színpadon nézhetem meg a drámát. Biztos vagyok abban, hogy a jól ismert és szeretett pécsi színészek — mint Szabó Ottó — tökéletesen keltik majd életre a költő huszonnyolc év óta érlelődő gondolatait.

G. M.

Lakásesere

Munkatársam kérdezi, miért lóg a fejed pajtás?

— Lakást cseréltem.

— No, és nem jó az új?

— De, nagyszerű, szép!

— ???

— Tudod, ez a csere öt hónapig tartott. Ez idő alatt kiölték az idegeimet. És még most is! Pszt, de ne mondd el senkinek. Még most is csak illegálisan költözhettem be. Ugyanis néhány kilónyi papír kitöltés vár. Szerény becslésem szerint egyhetes átfutási idő.

— De akkor már rendben leszel?!

— Á! A lakásszövetkezet követeli visszamenőleg a házfelügyelői pénzt. Pontosan 450 forintot. De nincs gond. Addig nem veszünk csillárt. Nem, nem, sőtét azért nincs. Ott közepén

felül két madzagon lóg egy ideiglenes „égő apparát”. Előrelátó voltam. Még beköltözés előtt odabigysztettem. Ha hiszed, ha nem, előnye is van a dolgnak.

— No csak, mi az?

— Hát, megismertem a város intézményeit és vállalatai tekintélyes részének vezérkarát. Mindenki elkövetett mindent és mégis öt hónap! Közvetve még az elmeegógyintézzettel is kapcsolatomban volt.

— Remélem, azért nem vesztetted el az életkedvedet? Fő az optimizmus!

— Kösz a vigasztalásért. És te mikor költöazol?

— Még nem tudom.

— Jó, de feltétlenül szólj. Nem akarok én sem adós maradni. Rád fog félni.

Keller Gábor

Tizenöt éves együttműködés

Az örményországi Lenin Villamosgépgyár kollektívája nemrég magyar szakemberek delegációját fogadta. Az örmény és a magyarországi villamosgépgyártók együttműködése 15 éves múltira tekinthet vissza. Ekkor kapta az örményországi gyár az első magyar megrendelést — ZSESZ—60 típusú vasúti áramfejlesztőkre. Ma több tucat termék készül itt magyar vállalatoknak — köztük nagyfrekvenciás átalakítók, áramfejlesztők és nagyteljesítményű generátorok.

Az ilyen együttműködés és tapasztalatcsere, nagy gazdasági előnyökkel jár. Magyar szakemberek oldották meg először az alumíniumhuzalból készült tekercekekkel működő transzformátorok sorozatgyártását és az örmény partner rendelkezésére bocsátották tapasztalataikat, valamint a műszaki dokumentációt.

Művelődjünk, szórakozzunk

SÁGVÁRI ENDRE
MŰVELŐDÉSI HÁZ
PROGRAMJABÓL

Szeptember 16-án 17—22 óráig: Ifjúsági tánc. Zene: Savages.

Szeptember 17—30-ig: Néprajzi kiállítás a Ságvári Endre Művelődési Ház klubjában. Megtekinthető: vasárnap kivételével minden nap 16—20 óráig.

Szeptember 18-án 19 órakor: Muszorgszkij-Ravel: Egy kiállítás képei című zeneművének bemutatása hangleméről, magyar szóval.

Szeptember 20-án 15 órakor: Az országos bányász szociálistá brígdok vetélkedőjének EDU üzemi döntője.

Szeptember 23-án 17—22 óráig: Ifjúsági tánc. Zene: Savages.

Szeptember 25-én 18,30 órakor: Két éve találkoztunk címmel Jelenkor-est a MEV munkásszállón. Vendégünk: Szerderkényi Ervín.

Szeptember 26-án 15 órakor: A MEV szakszervezeti tömegpolitikai oktatás propagandistáinak megbeszélése. — Ugyanott szakszervezeti, munkásszállón könyv- és folyóirat kiállítás.

Szeptember 26-án 16 órakor: Öltözködési divattájékoztató. Előadás bemutató diaprogrammal.

Szeptember 30-án 17—22 óráig: Ifjúsági tánc. Zene: Savages.

A NARANCS, A BIKÁK ÉS A JÓ BOROK FÖLDJÉN

SPANYOL TÁJAK

Lassan elhagyja a vonat a francia—spanyol határt. Balkéz felől a Földközi-tenger mélykék vize, hátunk mögött lassan elmaradnak a Pireneusok vörösbarna, majd kékeszürke sziklái. Jól megművelt földek, zöldellő ligetek látszanak kétoldalt a vasút mellett. Jó háromórás utazás után érjük el az első igazi spanyol nagyvárost, Barcelonát. Hatalmas város, pezsgő élettel, élénk kereskedelemmel, amit nem lehet csodálni, hiszen nagy forgalmú kikötője van és szinte minden áru ide érkezik, ami Franciaország felől jön. A kikötőben áll a Kolombusz-emlékmű és a rakpart mellett horgonyoz a Santa Maria vitorláshajó, mely teljesen hű és úszóképes mása Kolombusz Kristóf vezérhajójának.

A várost átszeli a Rambilas út, mely régen kiszáradt folyómeder volt, ma a város és egyben Európa egyik legszebb útvonala. Középen dús lombú fák alatt sétányok, kétoldalt zajlik le a gépkocsiforgalom és az utat szegélyező házakban szebbnél szebb kirakatokkal rendelkező üzletek. A középső részen, a sétányon rengeteg virágár, nálunk is ismert és trópusi virágokkal: könyvessátrák, néhány asztalos utcai cuk-

rászdák, kávézók; madarakat, halakat, kicsiny majmokat árusító állatkereskedők. Persze ember-ember hátán tolong, a világ minden nyelvén hallani beszédet, ez nem is csoda, hiszen Spanyolországban egy esztendő alatt 32 millió turista fordul meg.

A következő város, amelyben megfordulunk, Valencia. Itt már nagyon erősödik a déli hatás, perzselőn süt a nap, a déli órákban szinte már elviselhetetlenül. Az utcákon, tereken csobogó szökőkutak és virágzó palmafák nyújtanak némi enyhülést a rettenetes melegeben. A belváros széles sugárutak, piciny, zegzúgos utcácskák, hangulatos kicsiny terek halmaza. Mindez nagyon tisztán, az ablakok, az erkélyek tömve virágokkal, zöld növényzettel.

Valenciának a jelképe a narancs. Ezt mindenki megérti, aki a városba igyekszik, mert körülötte 50—100 kilométeres zónában nem látni mást, csak narancsligeteket. Az export narancs ára itt négy forintnak megfelelő összeg. Mondanom sem kell, hogy szinte csak a turisták fogyasztják, a helybeliek

már únják. A nagy júliusi ünnepségsorozat alkalmából az egész város virágba öltözik. A népviseletbe öltözött fiatalok táncolnak, esténként gyönyörű tűzijáték szórakoztatja a helybelieket és az idegeneket. Lehet hogy a narancsillat teszi, lehet, hogy a szép régi épületek, de véleményem szerint talán ez a lehangulatosabb spanyol város, amelyet láttunk.

Ezüst színű Talgo-val, a spanyol luxus-expresszszáguldunk Madrid felé. Kint 50 fokos hőség, a kocsiban 20—21 fok, hiszen minden kocsit légkondicionált. Szinte fáznak. A vonaton csak repülőgépek vannak, mindenféle étel és ital kapható, az állomások előtt négy nyelven mondták be a következő megállóhely nevét és egész úton halk, kedves zene szól. Így érkezünk meg a spanyol fővárosba. Madrid nem szép város, jóllehet a modern, új házakat is nagy gonddal tervezik a régiek közé. Azonban csodálatosak és gyönyörűek a terei. A Plaza-Mayor, ahol több száz évvel ezelőtt az inkvizíció áldozatait égették meg máglyán. A Plaza-Espana, ahol a nagy író Cer-

vantes emlékműve előtt ott áll Don Quijote és Sancho Pansa bronz szobra. Vagy a főposta előtt a Cybeles tér álomszép szobrával és szökőkútjával.

A királyi palota és a Prado múzeum a turisták kámpadja. Az előzőben 50—60 szebbnél szebb terem, számunkra, sok háború dúlta ország polgárai számára elképzelhetetlen gazdagsággal. A Prado múzeum a világ egyik leggazdagabb és leghíresebb képtára. Goya, Greco, Rembrandt, Rubens, Velasquez, Zurbarán mesterműveivel. Ezt a képtárat az egyszerű turista csak láthatja, de meg nézni nem tudja. Sem ideje, sem ereje nincs hozzá.

Madridtól 70 kilométerre van Toledo, a régi királyi város. A Tajo folyó melletti városkában 1200—1300-ban épült templomok, épületek. A Santa Maria és a San Tome templomokban világhírű mesterek művei között tizenhat Greco képet őriznek, és itt van a leghíresebb Greco kép: az Orgaz gróf temetése. Értéke felbecsülhetetlen. A katedrális kincstárban őrzik az első dél-amerikai kincsszállítmány-

ból készült 1,80 méter magas 200 kilogramm súlyú arany szentségtartót, szilva nagyságú gyémántokkal, rubintokkal.

Másik népszerű kirándulóhely, a Madridtól mintegy 40 kilométerre levő Escorial monostor, amelyet II. Fülöp király építtetett. A monostor pincéjében van a Panthéon, a spanyol királyok temetkezőhelye, ahol ércporsóban fekszenek egymás mellett a Károlyok, a Fülöpök, a Ferdinándok és az Alfonzok.

A következő állomásunk San Sebastian volt, az Atlanti-óceán partján. Ez a városka Biarritz után a leghíresebb fürdőhelyek egyike. Három csodálatos homokstrandja van, ahol a gyanútlan turistát alaposan megitatják és időnként levetkőztetik az óceáni hullámok. Nem véletlen, hogy ennyire felkapott ez az üdüdőhely, a város mögött vad bércekkel meredeznek az ég felé a kantábriai Kordillerák sziklái, a házak mögött közvetlenül zöld dombok húzódnak meg, a kék óceán és a város találkozását pedig arany színű homokstrandok jelzik.

Gyönyörű az ország, tény és való, hogy szinte állandóan süt a nap, ragyognak az élénk déli színek, és e szép tájak és városok közé nagyon beillenek az udvarias, vendégszerető spanyol emberek.

Érdi Krausz Gábor

JOBB MUNKÁVAL, NAGYOBB TUDÁSSAL

A SZOCIALISTA MAGYARORSZÁG FELÉPÍTÉSÉÉRT

Hogyan halad a KISZ-kongresszusi határozatok végrehajtása?

Minden vonatkozásban számíthatunk az ifjú kommunistákra

Az elmúlt napokban, a KISZ-vezetőség választásokkal kapcsolatos beszélgetések után, a kongresszus jegyzőkönyvét olvastam, különösen azokat a fejezeteket, amelyet a KISZ szervezeti életének feladataival foglalkoztak. A kongresszus és a vezetőségek újraválasztása óta két esztendő telt el, így érdekelt, hogy a fiatalok, hogyan érzik, látják a kongresszus határozatainak végrehajtását az alapszervezetekben. A politikai határozat végrehajtásáról Varga Jenő KISZ-titkártól kértem nyilatkozatot.

— Alapszervezetünk és csúcsvezetőségünk akcióprogramjának első és legfontosabb feladatköre az eszmélet és politikai nevelőmunka, pártunk politikájának és a marxizmus-leninizmus eszméinek hirdetése. A fiatalok körében a politikai nevelőmunka sajátos módon valósul meg. Elsősorban a KISZ politikai oktatások jelentik a fiatalok részére a tömeges politikai továbbképzést. Hatásos és nagyon hasznos a KISZ káderállomány utánpótlását szolgáló vezetőképzés. A vezetőképzésről visszatérő fiatalok sok gyakorlati tapasztalattal, és főleg politikai fejlődéssel jönnek vissza. A differenciált politikai nevelést is sikerült megvalósítani. A felkészültség szerint KISZ-oktatásra, marxista középiskolára, marxista-leninista esti egyetemre, pártoktatásra, vagy egyéb oktatási formákra iskolázunk be fiataljainkat. A politikai nevelésnek, a szocialista embertípus formálásának igen jó útját látom az ifjúsági szocialista brigádmozgalmában, azonban ez a forma a gyakorlatban még nem tölti be úgy a szerepét, ahogyan azt a SZOT és a KISZ KB határozataiban rögzítette. Továbbra is feladatunk az ifjúsági szocialista brigádok tartalmi munkájának növelése. A párttól kapott feladatunkat és hivatásunkat, mint a pártifjúsági szervezete, híven teljesítjük.

— Ezt példázza az a tény is, hogy a pártépítésben a párttaggá ajánlással jelentős munkát végeznek a KISZ-alapszervezetek. Ez a feladat megtisztelő KISZ-tagjainknak, akik teljes tudatukban és politikai érettséggel szavazzák meg azokat, akik a legkiválóbbak alapszervezeteinkben.

Az úttörőcsapatok patronálása is a KISZ-alapszervezetek feladatai közé tartozik. Ezzel kapcsolatban Takács Tibor elvtársat kérdeztem meg, aki üzemünk patronálási felelőse.

— Üzemünk KISZ-alapszervezetei két iskolai úttörőcsapatot patronálnak — kezdte Takács elvtárs — a Jókai úti Sziklai Sándor és a Karikás Frigyes úti Karikás Frigyes úttörőcsapatot. Mindkét iskolával éves operatív együttműködési tervet kötünk. A patronálási tevékenység sok szintre terjed, nemcsak az úttörőcsapatra, hanem az iskola munkájának támogatására is. Konkrét formában segítjük az iskolán belüli tevékenységet, általában megjelennek KISZ-fiataljaink az úttörőcsapatok gyűlésein és rajgyűlésein. Legjelentősebb feladatunknak tartjuk az úttörők ifjú kommunistává nevelését. Az utóbbi évben olyan új kezdeményezést szorgalmaztunk, hogy KISZ-alapszervezeteink a két iskola 10–10 úttörőjével foglalkozik, akik az iskolaév folyamán alapszervezeteinknél felvételre kerülnek. Az eddigi tapasztalatok igen eredményesek. A nyolcadik osztályos úttörő párttagok szintje vetélkednek egymással, hogy kik kerüljenek tagfelvételre kiemelkedő úttörő és tanulmányi eredményeik alapján.

— A KISZ a termelést segítő tevékenységével elsősorban az üzem előtt álló feladatok megoldásával szolgálja az osztársadalmi érdeket. A termelési mozgalmak kedveltek fiataljaink körében. A múlt évben is indultak vetélkedők és felbuzdulva a sikereken ez évben is indulnak. Ilyenek voltak például a Kiváló ifjú munkás cím elnyeréséért folyó munkaverseny, melyben a föld alatti szállításnál dolgozó mozdonyvezetők és a gépkocsivezetők vettek részt. A Ki minek mestere mozgalom a forgácsoló, villanszerelő, autószerelő, lakatos és öntő, formázó szakmunkások részére rendeztük meg. A KIM—KIT mozgalomban az üzemben dolgozó ifjú mérnökök és technikusok közül tizenhárman nyerték el a Kiváló ifjú mérnök, illetve Kiváló ifjú technikus címet.

Természetesen a határozatok végrehajtását néhány mondatban részletezni lehetetlen, ezért csak a fontosabbakra mutattunk rá, hiszen a KISZ-élet sokkal szerteágazóbb. Akkor miért foglalkoztunk e néhány kérdéssel? Azért, mert úgy érzem, hogy a Szolgáltató üzem KISZ-fiataljainak munkáját pozitívan kell értékelni, és mindenkor számíthatunk rájuk gazdasági és politikai vonatkozásban. **Csiszár Mária**

A szocialista munkaverseny részét képező ifjúsági termelési mozgalomról Dér József termelési felelős nyilatkozott.

IFJÚ MŰVÉSZ

Halász Károly, a Szolgáltató üzem dolgozója, még fiatal ember — a KISZ korosztályhoz tartozik — mégis el lehet mondani róla, hogy fiatal kor ellenére már kialakult egyéni művészeti stílusa.

Már gyermekkorában sokat rajzolt, festett. Eppen ezért, az általános iskola befejezése után a művészeti gimnáziumba iratkozott be, ahol a díszítő és festő szakon végezte tanulmányait. A művészeti hajlam Halász Karsinál családi vonás, mert amíg ő festéssel, addig öccse a szobrászattal foglalkozik.

Halász Karsci 1956 óta aktívan festget. A pécsi művészeti műhely tagja, ahol például Lantos Ferenc, Kismányoki Károly, Friczek Ferenc, Pincehelyi Sándor és Szijártó Kálmán festőművészekkel dolgozik együtt. A modern, új művészet híve és képviselője. Munkáiban az aktuális művészeti problémák megoldását keresi. Foglalkozik grafikkával, fotóval, égetett zománcal, és természetesen festéssel. Önálló tár-

Hobbyból hivatás

lata volt 1967-ben vállalatunknál, 1971-ben pedig a pécsi Kisgalériában. Csoportjával közös tárlaton is részt szokott venni, ilyen volt 1969-ben Budapesten, 1970-ben a pécsi Technika Házban és az NDK-ban, 1972-ben Pécsen, Miskolcon, Pakson. Az idén pedig a zágabiai tanulmányozhatták alkotásait.

Beszélgetésünk során azután érdeklődtem, hogy ki volt a mestere, mik a tervei és vannak-e problémái? Karsci barátom ösztönén, de szerénykedve — mert ő igen szerény ember — elmondta, hogy mestere Lantos Ferenc festőművész, aki már az iskolában is tanította. Ugyanakkor nagyon sokat olvas, szereti a könyvet, mert a szakirodalomból is sokat tanulhat. Terve csupán az, hogy nagyon sokat dolgozhasson, alkotasson.

Beszélt a problémáiról is. Ezek közül a legnagyobb az, hogy a megélhetés mellett kevés pénz jut az

Kötelező-e az iskolaköpeny viselése?

Az utóbbi napokban sokat foglalkozott a tévé és a rádió az iskolaköpeny kötelező viselésével, ellátottságával és árával. Olvasóink tájékoztatása érdekében néhány illetékes szemlélytől kértünk információt erről a témáról.

Az iskolaköpeny viselésével kapcsolatban a Karikás Frigyes utcai Általános Iskola igazgatójától a következő választ kaptuk: — A középiskolákban kötelező a köpeny viselése. A múlt évben is kötelező volt, de nem vették szigorúan. Az általános iskolában nem kötelező, csak ajánlott. Az oka mindkét foku iskolánál kettős: 1. A ruha védelme — különösen a politéchnikai oktatásoknál; 2. a felsőbb osztályoknál a divatos öltözködés ellensúlyozása.

Az ellátással, választékkal, minőséggel és árkai kapcsolatos kérdéseinkre pedig a Mecsek Áruház vezetőhelyettesétől kaptunk választ: — A nylon és műszálas köpenyek szabad áruak, a vászon köpenyek pedig kötött áruak. Az olcsó és kötött árú ruházaticikkere (felöltött ruházataira is) kijelölt üzletnek vannak, ahol kötelező a tartásuk. A Mecsek Áruház nem kijelölt üzlet, de fekvésénél fogva tartunk kötött árú ruhaneműket is. Műszálas és nylon iskolaköpeny egy-egy méret (időleges) hiányában több fazonban is kapható.

G. M.

Elmúlt a szép nyár a naptár őszt mutat. Képünk azonban még a nyáron készült a bükkösi Gyermekevelő Intézet parkjában épített strandmedencéről, melyet a IV. sz. bányauzem KISZ- és szakszervezeti bizottságának kezdeményezésére az üzem dolgozói — társadalmi munkával — tették használatóvá. — Melyet még a nyáron elkészült, amit az intézet lakói nem kis örömmel vettek birtokukba

Fotó: Kerca László

FIATALOK!

Éljünk az ifjúsági takarékbetét lehetőségeivel!

Az ifjúsági takarékbetét a 14–30 éves korosztály betétformája. Az ifjúsági takarékbetét elhelyezése „Takarékossági megállapodás” alapján történik.

A megállapodás értelmében a részvevő vállalja, hogy 5 éven át havonta rendszeresen 100, 200, 300 vagy 400 forintot tartós betétként elhelyez. A részvevőnek — anyagi lehetőségeihez mérten — módja van arra, hogy a betéti összeget a megállapodás tartama alatt legfeljebb havi 400 forintba bármikor felemelje.

A betétek után az OTP évi 5 százalékos kamatot, a betétek 5 éven át történő rendszeres elhelyezése esetén — a kamaton felül — évi 1 százalékos prémiumot fizet. Így ha valaki 5 évig rendszeresen havi 100 forintot tesz ifjúsági takarékbetétbe, az összegyűjtött 6000 forint betét után — annak évi 5 százalékos kamatával és 1 százalékos prémiumával együtt — 7000 forintot kap kézhez.

Ennek megfelelően 200 fo-

rintos havi befizetés esetén 14000 forintot, 300 forint befizetés esetén 21000 forintot, 400 forintnál pedig 28000 forintot fizet vissza az OTP.

Ha a betétes a feltételeket teljesítette, és állami szervtől lakást akar vásárolni, vagy építési kíván, betétje felhasználása mellett — az erre a célra érvényes hitelezési feltételek figyelembevételével — külön-külön igénybevétele is jogosult. Havi 100 forint befizetés mellett 7000 forintig terjedő, havi 200 forint betét esetén 14000 forintig terjedő, havi 300 forint elhelyezésénél 18000 forintig és havi 400 forint betét mellett 22000 forintig terjedő különkölcsönt kaphatnak az ifjúsági takarékbetétben takarékoskodó fiatalok. A takarékosági megállapodás a takarékoskodó fiatalok, az esetekben a prémiumra és a különkölcsön felvételére vonatkozó jog megszűnik, s a betét az egy évre tartósan lekötött takarékbetétet feltétel szerint kamatozik.

N. L.

Vannak még véletlenek!

Sokan mondják, hogy nincsenek véletlenek. En mégis azt állítom, hogy vannak. Hogy miért? Elmondom.

Ifj. Urbán Gyula, a Szolgáltató üzem gépkocsivezetője, saját Jáwa motorján jár a munkahelyére. Most nyugodtan mondhatná valaki, na és mi van abban, hiszen sokan ugyanezt teszik. Ez igaz, de amit el akarok mondani, az egy különös eset. Urbán Gyula 24-én megérkezett az üzemi parkolóhelyre és ott hagyta a motorját, gondolván arra, hogy jó helyen van. De sajnos el kell mondanom, hogy a parkolóhelyen sincsen biztonságban a motorkerékpár. A kérdéses napon Urbán Gyula az öntödébe indulva megdöbbenve tapasztalta, — a parkoló mellett való elhaladásakor — hogy a motorjáról lelopták a ködlámpákat. Nem akart hinni a szemének, megállt, hogy közelebből is meggyőződjék jól lát-e. Sajnos be kellett látnia, hogy igen. Visszatérve az öntödeből, újabb feladattal bízták meg: hozza vissza az üzembe a III. sz. bányauzemben dolgozó munkatársakat. Utközben találkozott a munkatársaival. Ez most szerencse is volt, mert ugyanekkor egy 125-ös MZ motorkerékpár jelent meg mellettük, és mit

kellett látnia: az MZ-re volt szerelve a ködlámpája. Megfordult és megkezdődött a krimibe illő hajsz a 6-os úton, egészen a pellérdi elágazásig. Idáig csak, mert az MZ itt lefulladt. Gyula barátom és a kocsin levő munkatársak leszálltak és megkezdték a fiatalembert, hogy honnét vannak ezek a szép ködlámpák, avagy egyáltalán hol lehet ilyet vásárolni. Felelet: ma vettem 300 forintért. Hamarosan bebizonyosodott, hogy N. Gy. III. sz. bányauzemi dolgozónk hiába tagad és játsza a tisztességes embert. Beismerte, hogy ő szerelte le a lámpákat és szerelte fel a saját motorjára. Csak rövid ideig vihette, mert ismét le kellett szerelnie és visszaadni tulajdonosának.

Ezek után még mondja valaki, hogy nincsenek véletlenek. Igenis vannak. Csak az a baj, hogy ebben is ilyen sajnálatos véletlennek kell találkoznunk. Ifj. Urbán Gyula örült, hogy megtalálta az ellopott lámpáit, feljelentést nem tett a rendőrségen, de elrettentő példaként olvasóink elé tárom ezt a sajnálatos véletlent. Ugyanakkor felhívom mindenki figyelmét, hogy jobban kell figyelni még a parkolóhelyre is.

Csapó Dezső

Cs. D.

Mi lesz Nagykanizsán?

Országos labdarúgó döntő előtt a IV. sz. bányaiüzem csapata

Mint előbbi híradásunkban már beszámoltunk róla, szeptember 15–16-án Nagykanizsán szerepel a MÉV IV. sz. bányaiüzem kispályás labdarúgó-csapata, a BDSZ által rendezendő országos bányász labdarúgó-bajnokság döntőjén. Kovács László irányítása mellett a csapat már augusztusban megkezdte a felkészülést.

— Célunk: méltóképpen képviselni vállalatunk és üzemünk jó hírét — mondotta Kovács László —

becsületos helytállást és jó eredményt szeretnénk elérni ezen a rangos versenyen. A fiúk küzdeni akarásával és jó játékkedvével nem lesz baj. Bízom abban, hogy szereplésükkel hozzájárulhatnak a vállalat sportsikereinek további dagadásához.

A Bányász Kupában mutatott játékuk és eredményességük alapján optimistán nézhetnek a döntő mérkőzések elé, a nagynevű játékosokkal rendelkező

IV. sz. bányaiüzem csapata — Petresevics, Kovács, dr. Györkös, Hunyadi — valóban erős játékerőt képvisel. Kérdéses, hogy ezek a játékosok, hogy tudják kamatoztatni hosszú éveik során szerzett tudásukat a kispályán. Erre most itt lesz a bizonyítás lehetősége, de azért ne várjunk csodát a csapattól. Az együttes 15 játékosal a vezetők képviseletében 14-én elutazott a döntő színhelyére.

Kovács Miklós

MODELLEZÉS

Mohai István

országos bajnokságot nyert

Mohai István (Ércbányász MHSZ) a pogányi repülőtérén megrendezett rádióirányítású modellek versenyén, műrepülő kategóriában országos bajnok-

ságot nyert. Ezzel régi vágya teljesült.

A pécsi modellező szeptember 11–17 között tagja lesz Olaszországban, a világbajnokságon szereplő magyar válogatottnak.

Női labdarúgás

PÉCSI ÉRCBÁNYÁSZ — BUDAPESTI ORION 3:0

Ujmecekalja, 700 néző. Vezette: Meizer—Sör—Pusztai.

Ércbányász: Szöcs Teréz, Budavári Ági, Göl Mária, Kresz Zsuzsa, Ekcs Györgyi, Veress Emma, Józsa Ibolya, Pápai Lászlóné, Simon Györgyi, Kelle Zita. Edző: Kállai Lipót.

Budapesti Orion: Béres Ágota, Béres Mária, Barta Mária, Széki Judit, Juhász Julianna, Magda Zsuzsa, Harmati Zsuzsa, Homoki Judit, Tóth Judit, Zsák Gyuláné, Mikó Mária. Edző: Szép Ernő.

A női labdarúgó-mérkőzés előtt került sor a MÉV—Baranyai Építők férfi mérkőzésére, amely eldöntetlenül, 2:2-re végződött.

A hazai lányok virágcsokorral köszöntötték a vendégek játékosait. Kezdet után rögtön az Ércbányászok léptek fel támadólag. A széleken igyekeztek támadásokat vezetni, különösen a balszélső, Kelle személyében. Az orionosok védekezésére álltak be a nagy kedvvel és tetszősen támadó hazaluk ellen. A tizedik percben megtört a retesz, Simon hosszú labdájával Kelle elviharzott a szélen és éles szögbe lövte labdáját Barta bele nyúlt. A kifutó kapus mellett a labda a kapuba vágódott — öngól. 1:0 az Ércbányász javára.

A gól után még nagyobb sebességre kapcsoltak a csapatok. A vendégek az egyenlítésért, a hazaiak újabb gólért küzdöttek. Izgalmas, kemény játék volt ebben az időben a pályán. A közönség jól szórakozott, tetszett a játék és tapssal jutalmazta a szép akciók befejezését. Az Ércbányászok a 18. percben tovább növelték előnyüket. Igen formás támadás után Pápainé kapta a labdát, átjártotta a védelmet, lövése kipattant a kapusról és a jókor érkező Veress hat

métről a kapu közepébe lőtt. 2:0.

Továbbra is a hazaiak irányították a játékot, a budapestiek kísérleti támadásait a védelem Ekcs-sel és Gállal az élen biztosan verték vissza.

A 30. percben, a mérkőzés legszebb támadása után, újabb gólt ért el az Ércbányász. Gál a saját térfeléről Simonhoz játszott, ő egyből a jobb szélső helyén kiugró, a fürge csatár, Pápainé elé tált és két csel után a kifutó kapus mellett élesen lőtt a kapu bal oldalába. 3:0.

A második féldőben állandósult a hazaiak fölénye, amelyet a sok kihagyott helyzet is jelzett, de a legbiztosabb gólhelyzetek is elhibázták a csatárok. Ebben a játékrészben mind gyakrabban csattant fel a szurkolók elismerő tapsa, tetszésnyilvánítása, de újabb gól már nem sikerült egyik csapatnak sem elérni.

A mérkőzés végén mindkét csapatot nagy tapssal köszöntötték a nézők. Sajnálhatják azok a szurkolók, akik nem láthatták ezt a mérkőzést, mert ez igazi propagandája volt — a ma még sokak által el lenző — női labdarúgásnak.

K. M.

Bányásznapi sporteredmények

A XXIII. bányásznapi tiszteletére több sportágban vállalati versenyekre került sor, amely színesebbé tette az idel bányásznapi ünneplését, színvonalát. Részletes eredmények, helyezések:

Kispályás labdarúgás: 1. II. sz. bányaiüzem, 2. EDÜ, 3. IV. sz. bányaiüzem. A III. sz. bányaiüzem nem jelent meg?!

Kézilabda: 1. Kísérleti-kutató üzem, 2. III. sz. bányaiüzem, 3. Szolgáltató üzem. A II. sz. bányaiüzem csapata nem jelent meg?!

Asztalitenisz, férfi csapat: 1. Szolgáltató üzem, 2. IV. sz. bányaiüzem, 3. Kutató-mélyfúró üzem. A III. sz. bányaiüzem együttese nem jelent meg?!

Egyéniben: 1. Panta Sándor, 2. Jutasi István, 3. Biszprum (mindhármán a Szolgáltató üzem dolgozó).

Női egyéni: 1. Deák Ferencné (Kutató-mélyfúró üzem), 2. Presszel Gabriella (Szolgáltató üzem), 3. Csizmadia Józsefné (Kutató-mélyfúró üzem).

Lövészet, férfi csapat: 1. III. sz. bányaiüzem 426, 2. EDÜ 402, 3. II. sz. bányaiüzem 386 kör.

Egyéni: 1. Homolai Gábor (III. sz. bányaiüzem) 93, 2. Rudolf Miklós (III. sz. bányaiüzem) 92, 3. Kaproncai Lajos (Kutató-mélyfúró üzem) 89 kör.

Női csapatverseny: 1. EDÜ 319, 2. III. sz. bányaiüzem 303, 3. II. sz. bányaiüzem 285 kör.

Egyéni: 1. Lóka Gyuláné (EDÜ) 91, 2. Szerpl Angéla (EDÜ) 84, 3. Csongrádi Ferencné (III. sz. bányaiüzem) 84 kör.

Teke, csapatban: 1. IV. sz. bányaiüzem, 2. Szolgáltató üzem, 3. II. sz. bányaiüzem.

Sakk, férfi csapatban: 1. II. sz. bányaiüzem, 2. Kísérleti-kutató üzem, 3. III. sz. bányaiüzem.

K. M.

KÖNYVAJÁNLÁS

Gömöri Endre: MAKARIOSZ

Ciprus sziget, volt angol koronagyarmat, ma önálló köztársaság, de görög és török katonák állomásoknak rajta, ENSZ-csapatok tartják fenn a rendet, hogy a görög és a török nemzetiségű ciprióták között ne törjön ki ismét polgárháború. Ez is mutatja, milyen feszültséggel terhes itt a helyzet. E bizonyalmak között kalauzol

bennünket a könyv — egyáltalán nem bonyolultan. Életrajz ürügyén megértjük Ciprust, és a sziget hároméves történetét (melyből az oroszánrészt természetesen az utóbbi két évtizedre esik) megmagyarázza, ki ez a rendkívül érdekes sorsú, nemzetközi méretű személyiség: Makariosz,

Kutató-mélyfúró üzem szocialista brigádjainak vetélkedője

Szeptember 5-én délután érdeklődéssel várták a szocialista brigádok tagjai a vetélkedő megkezdését a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében. A vetélkedőn dőlt el ugyanis, hogy ki lesz az első helyezett, ki kapja a vele járó három ezer forint első díjat és a jogot a vállalati vetélkedőben való részvételre. Váltakozó szerencsével, de egyre fokozódó hangulatban folyt a verseny. Nagy tapsot kapott Varga Zsuzsa — József Attila költészetéről érettségi feleletnek is beillő előadása, ugyancsak dicséretet érdemelt Nagy Sándor — Székely Bertalan festészetéről mondott szavai. A brigádok tagjai jó felkészültségről tettek tanulságot a különböző szakmák területén is. Erződött, hogy a résztvevők megértették a vetélkedő jelentőségét és célját. A felkészülés során

hasznos ismeretekkel gazdagították tudásukat. Az elért helyezésektől függetlenül minden elismerést megérdemelnek a résztvevő csapatok, a szervezésben, előkészítésben és lebonyolításban résztvevők.

Mi az ami mégis árnyékos vetett erre a vetélkedőre? Ennek illusztrálására csak néhány számadatot kell felhozni: az üzemnél működő harminc szocialista brigád közül benevezett tizenkettő brigád, ebből a tizenkettő brigádból a vetélkedőn csak hat brigád jelent meg. Kiváló példa, hogy a tavaly Vállalat kiváló brigádja címet elnyert Komarov brigád csapatának tagjai lekésték a vetélkedő kezdetét, így azon nem vehettek részt. A vetélkedőből távolmaradt brigádok természetesen számtalan okot hozhatnak fel mentességükre. Azok lehet-

nek elfogadhatóak, vagy elfogadhatatlanok, a dolog lényege azonban másban rejlik, s ennek érzékelésére csak ennyit kommentár nélkül: az üzemi vetélkedőre egyetlen egy felsőbb, vagy középszintű vezető nem volt kíváncsi, sőt a zsűribe felkért vezetők közül voltak, akik maguk helyett a beosztottaikat küldték el. Befejezésül azonban álljon itt azon brigádok neve, akik példaként szolgálhatnak a többieknek.

1. Expedíciós ifjúsági brigád 152 pont, 3000; 2. Hidros műszakirajz brigád 147 pont 2000; 3. Gagarin lakatos brigád 144 pont, 1000; 4. Szputnyik geofizikus brigád 127 pont 600; 5. Ady Endre forgácsoló brigád 110 pont, 500; 6. M—9 fúró brigád 97 pont, 400 forint.

Nagy László

HÍREK

A munkásszálló előtt elhelyezett motorok egy kicsit rontják a térség képét. A túlsó oldalon egyébként parkolóhely van kialakítva

SZERKESZTŐI ÜZENET

Legközelebbi szerkesztőségi ülésünket szeptember 26-án 14,30 órakor tartjuk. Az értekezlet helye: munkásszálló C-épület, magyaros szoba.

— A MINISZTERTANÁCS rendeletet adott ki a művezetőkéről. A 15/1973. MT. sz. rendelet 1974. január 1-én lép hatályba. A rendelet szerint — az ágazati miniszterek által kiadott irányelvek alapján — a vállalatoknak kell szabályozni a művezetők jogait és kötelességeit.

— A KÖZPONT hivatali szakszervezeti bizottsága 20 darab 10 mázsa, ingyenes fualvánnal segítette a sokgyermekes és a szociális szempontból rászoruló családokat.

— A RÁDIÓT a falusi iskoláknak mozgalom keretében, vállalatluk szocialista brigádjai 32 darab rádiót vásároltak. A készülékeket a rádióval nem rendelkező iskoláknak ajándékozzák.

— AZ EDÜ-BEN már augusztus 30-án megkezdődtek a bányásznapi előzetes ünnepek. Délelőtt 10 órakor az üzem harminc nyugdíjast vendéglített meg, és a ledolgozott évek emlékére aranyplakettet adott át.

— A VÁLLALATI munkásszálló könyvtárában az igen gazdag könyvválaszték mellett hat féle napi- és 14 féle képeslap, folyóirat áll az olvasók rendelkezésére. Vegye igénybe a könyvtár szolgáltatásait!

— A SZOLGÁLTATÓ üzem munkaverseny bizottsága igen gazdag tartalmú munkaverseny híradót jelentetett meg. A híradóban köszöntik a bányászokat, a kiváló dolgozókat, értékelik az üzem munkaverseny-mozgalmát. Hírek, színes brigádesemények is helyet kaptak a híradóban. Felhívják az üzem dolgozóit, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 56. évfordulóját a termelési feladatok teljesítésével ünnepeljék.

— IGAZGATÓI utasítás készült a bányabeli kutatófúrások és a külszíni fúrások érces magjainak technológiai vizsgálatára. Az érces maganyagokból a Kísérleti-kutató üzem folyamatos feltárási vizsgálatot végez.

— A HERMAN OTTÓ horgász emlékversenyen Baranya megye csapata harmadik helyezést ért el. A négytagú megyei csapatban vállalatluk horgász egyesületének tagjai is részt vettek Czencz László, Nagy Sándor és ifj. Arokszállási József személyében.

Híres emberek - utcák

Ybl Miklós

(1814—1891)

A 19. század második felének legnagyobb magyar építész volt. Bécsben, Münchenben, majd Itáliában tanult. Hazatérve, Polách Mihály fiával, Ágostonnal társult. Közös építétek a több főúr kastélyát Budapesten és környékén. Román és reneszánsz stílusú alkotásokat hozott létre. Legnagyobb alkotása az Operaház. Emlékre 1953-ban évente kiosztásra kerülő Ybl-díj elnevezésű építészeti díjat alapítottak.

— A II. SZ. BANYAÜZEM szakszervezeti bizottsága ez évben is segíti a nagycsaládos és egyedülálló gyermekes szülőket az iskoláztatásban. Nyolcvanegy szülő 255 gyermekének 50 200 forint segélyt szavaztak meg az augusztus 15-i ülésen.

MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZ

A Mecseki Ércbányászati Váll. dolgozóinak lapja.

Felelős szerkesztő: Geisz Ferenc

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

Munkásszálló A épület I. 5. (Pécs, III., Hajnóczy u. 35.)
Telefon: 15-851 Vállalati: 147

Kiadja:

a Baranya megyei Lapkiadó V.

Felelős kiadó:

Braun Károly

Telefon: 15-000

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmiakkal. Előfizetési díj egy évre 12,— Ft

MEGJELENIK

KÉTHETENKÉNT

MÉV Nyomda

Felelős vez.: Dr. Hangos Lajos